

PRIVIȚI SPRE ISUS

Totul se transformă când vine Isus înăuntru. Noi Îi suntem recunoscători pentru că El alungă întunericul și răspândește Lumina.

Este pentru prima dată când Becky cântă aici în capelă, iar cântarea „Când vine Isus,” a fost foarte potrivită.

(Fratele Branham face câteva anunțuri).

Îi sunt recunoscător Domnului pentru mărturia fratelui Blair. El și sora Blair sunt în seara aceasta cu noi. Voi vă amintiți că Domnul mi-a vorbit cu privire la fiul lor. Fratele Blair a fost zdrobit de durere și plângea pentru că fiul său a fost rănit grav la față când s-a răsturnat cu mașina, dar când m-am rugat pentru el, l-am văzut sănătos din nou.

Desigur, fratele Blair m-a întrebat: „Frate Branham, aceasta este „Așa vorbește Domnul?” iar eu i-am răspuns: „Da, frate Blair, este „Așa vorbește Domnul!”

În seara aceasta, fratele Blair este printre noi, iar noi suntem foarte mulțumitori. El a avut probleme cu nervii și nu demult, Satan i-a dat o lovitură încercând să-l aducă până acolo încât să nu mai creadă, dar Domnul i-a venit în ajutor, i-a descoperit ce s-a întâmplat și i-a spus să înlăture acele gânduri. Fratele Blair este un bărbat cumsecade și aș vrea să-l amintiți în rugăciunile voastre, pentru că nu a luat nici o decizie cu privire la ceea ce va face. Pur și simplu nu știe ce să facă.

Frate Blair, nădăjduiesc că Domnul te va ajuta, fiindcă ești un mare slujitor al lui Hristos și El are încă de lucru cu tine, deoarece Lumina devine tot mai slabă.

Ai fost aici și azi dimineață? Aceasta este bine. Vom citi imediat textul nostru, pentru că la sfârșit vrem să mai avem un rând de rugăciune. Știu că vă este greu pentru că mulți stau prin încăperi și sprijiniți de pereți. Nu demult, când am adus-o pe soția mea, am văzut cum oamenii stau la uși și m-am gândit: „Cine spune că Evanghelia nu mai este cel mai atrăgător lucru care există pe pământ?” Cu siguranță este și îi atrage pe cei ce sunt interesați de Ea! Cei ce nu sunt interesați, nici nu sunt atrași de Ea. Dar Isus a spus: *„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”* (Ioan 12.32). Cât este de adevărat acest lucru!

Am auzit că tatăl fratelui Ungren s-a botezat azi dimineață în Numele Domnului Isus Hristos. Dacă sora Ungren și familia ei sunt prezenți, sunt sigur că aceasta are o mare importanță pentru ei, deoarece de mulți ani, aceasta a fost rugăciunea lor continuă. Frate Ungren, indiferent unde te afli, doresc ca Dumnezeu să te binecuvânteze din belșug, fratele meu. Dacă nu este corect așa, fie ca Dumnezeu să mă tragă la răspundere în ziua judecății. Eu sunt gata să iau această vină asupra mea, dar știu că este corect pentru că corespunde exact.

Voi ziceți: „Are vreo importanță cum ne botezăm?” Pentru Pavel a avut, fiindcă el i-a întrebat pe acei ucenici cum au fost botezați, iar ei au răspuns că au fost botezați de Ioan, de bărbatul care l-a botezat și pe Isus. Cu toate acestea, Pavel le-a zis că trebuie să fie botezați încă o dată în Numele lui Isus Hristos. Nici o persoană din Biblie nu a fost botezată vreodată în formula: „În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Acest lucru s-a întâmplat abia după Conciliul de la Niceea, când a fost înființată biserica catolică. Acolo s-a botezat pentru prima dată prin întrebuițarea acestor titluri.

Acum câteva zile am vorbit cu cineva și i-am zis: „Numele Lui este Domnul Isus Hristos!” dar el mi-a răspuns: „Nu cred că este vreo diferență.” L-am prins cu propria lui învățătură și i-am zis: „Dacă ar veni la tine cineva și ți-ar zice: „Am fost botezat în Numele Trandafirului din Saron, al Crinului din vale și al Luceafărului strălucitor de dimineață,” ai zice „Amin!” la aceasta?

„Nu,” a răspuns el.

„L-ai boteza încă o dată?” am continuat eu.

„Desigur.”

„Cum l-ai boteza?”

„În Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.”

„Așa l-aș boteza eu: „În Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Trandafirul din Saron, Crinul din vale și Luceafărul de dimineață, nu sunt nume.”

„Așa este,” a răspuns el. „Sunt titluri.”

„Și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt tot titluri. Eu îi botez în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, iar Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt este Domnul Isus Hristos.” Exact. Așa i-am explicat, iar el a recunoscut că am dreptate. Bărbatul de care vă spun este fratele Joseph Mattsson Boze din Chicago, cel mai tare bărbat cu care m-am confruntat vreodată. Când voi merge cu el în Africa, cred că trebuie să botez trei sau patru mii de băştinași.

Noi Îi suntem recunoscători pentru Evanghelie. Când a fost pe pământ, Isus a zis: „Ce aud, aceea vorbesc.” Am să vă mai spun ceva vreo 10-15 minute, după care mă voi ocupa de un text scurt; apoi voi reveni la rândul de rugăciune.

În slujba mea am ajuns la un punct în care trebuie să spun ceva. Isus a zis: „Eu spun ce aud.” Și a mai spus: „Vă numesc prietenii mei, pentru că un prieten spune totul prietenului său.” La rândul său, Pavel a spus în Fapte 20.27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*” Aș vrea să mă alătur lui și să spun același lucru: „Căci nu m-am ferit, ci v-am vestit tot planul lui Dumnezeu.”

Nu demult, cineva a ascultat o predică audio și doar pentru că altul s-a supărat, a tras cu arma prin geam și a rănit o femeie. Poate că într-o zi și eu va trebui să-mi pecetluiesc mărturia; dacă vine timpul, sunt pregătit să mă duc. Dar până atunci, nu pot fi vătămat de nimic.

Noi credem aceeași Evanghelie, așa cum este scrisă în Biblie. Ea este reglată pe centru. Dacă o pușcă este reglată corect și lovește în centrul țintei din prima, atunci o va lovi și a doua oară și de fiecare dată. Dacă un copac sau o viță de vie aduce o mlădiță, iar acea mlădiță aduce un anumit rod, atunci și mlădița următoare care va crește din acea viță, va aduce același soi de rod. Isus este Vița, iar noi suntem mlădițele. Cartea Faptele apostolilor a fost scrisă de primele mlădițe ale primei biserici pe care a adus-o Vița la viață. Această mlădiță primară boteza în Numele lui Isus Hristos. Ei L-au avut pe Dumnezeu cel viu în mijlocul lor, iar El făcea printre ei aceleași lucrări pe care le-a făcut când umbla pe pământ. Și deși erau necărturari și neștiutori, oamenii au observat că fuseseră cu Isus, pentru că Viața Lui se descoperea prin ei.

Este așa cum am mai spus. Dacă aș avea duhul lui Beethoven în mine, aș scrie compoziții muzicale. Dacă Beethoven ar trăi în mine, aș fi ca Beethoven. Dacă Shakespeare ar trăi în mine, aș fi ca Shakespeare și aș scrie romane și piese de teatru. Dacă în noi trăiește Hristos, vom face lucrările lui Hristos. Trebuie să fie așa! Ce a fost Hristos? Cuvântul. Și El a zis: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”* Cuvântul este aici, este nevoie doar de Lumină, fiindcă Lumina aduce Cuvântul la viață.

Acum am să vă spun ce nu am mai spus niciodată. Aceasta este ceea ce am așteptat atât de mult timp, atât de mulți ani, aproape cinci ani.

Tragerea a treia este deja confirmată și sunt convins că voi știți cu toții ce este aceasta. Gândiți-vă că nu va fi nici o imitație a acestei lucrări; nu este posibil. Nu se poate. Chiar acum este în desfășurare, iar eu am fost călăuzit să spun că foarte curând se va întâmpla ceea ce până acum s-a întâmplat în parte, ca să fie confirmat conținutul. Totuși, nu va fi cu un efect foarte mare până când nu va

Începe să preseze Consiliul Mondial al Bisericilor. Penticostalii pot să imite aproape totul, dar când vine acel timp, când începe presiunea, veți vedea manifestat în plinătatea puterii Sale ceea ce ați văzut acum doar în parte.

Eu trebuie să continui cu evanghelizarea. Trebuie să merg mai departe așa cum am fost însărcinat la început. Voi ați primit Cuvântul și de aceea știți după ce să vă uitați și cum trebuie să stați. Eu trebuie să continui într-un fel evanghelistic, iar voi, prieteni, rămâneți liniștiți și mergeți înainte, pentru că se apropie repede ceasul în care se va întâmpla ceva.

Voi puteți vedea că se întâmplă unele lucruri deosebite, nu mă refer la ceva greșit, ci la ceva deosebit în comparație cu mersul normal al lucrurilor pentru că slujba mea a ajuns acolo.

Fiind în așteptare, observ acest punct și aștept timpul când va fi confirmat, fiindcă va fi o acțiune vizibilă. Fiecare știe aceasta, pentru că așa cum a fost făcută cunoscută prima tragere, tot așa a fost făcută și a doua; iar dacă voi care sunteți duhovnicești, vă gândiți temeinic (Așa cum spune Biblia, „Aici este nevoie de înțelepciune!”) și tragerea a treia este identificată sută la sută. Noi știm ce conține. Tragerea a treia este aici, dar este atât de sfântă încât nu am voie să spun prea multe despre ea, așa cum mi-a poruncit El de la început, când a zis: „Nu spune nimic despre aceasta!” Vă mai amintiți? Aceasta s-a întâmplat demult și vorbește pentru sine. Eu am încercat să explic celelalte două trageri, dar am făcut o greșală. După părerea mea (eu nu spun că Domnul mi-a spus aceasta), prin acest lucru se va produce credința pentru răpire, dar eu trebuie să tac pentru un timp.

Gândiți-vă și voi care ascultați această bandă: s-ar putea să vedeți în curând o schimbare în slujba mea, o scădere. Nu o creștere, ci o scădere. Noi am ajuns acum la stadiul acela. Nu se poate merge mai departe. Noi trebuie să așteptăm ceva aici, până se întâmplă, ca să primim legătura. Atunci vine timpul. Totuși, deja este confirmat clar.

Va veni un timp când națiunea aceasta va avea toată puterea pe care a avut-o fiara dintâi. Aceasta a fost Roma păgână, care a devenit Roma papală. Această națiune o va face, iar Apocalipsa 13 explică acest lucru. Fiara care avea două coarne ca ale unui miel, s-a ridicat din pământ, în timp ce fiara cealaltă s-a ridicat din mare, care simbolizează noroade și popoare (Apocalipsa 17.15).

Mielul reprezintă o religie - ca Mielul lui Dumnezeu. Gândiți-vă că această fiară vorbea ca un miel și se purta ca un miel, dar după un timp i s-a dat putere, vorbea ca un balaur și lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei. Balaurul este întotdeauna Roma, nu o vedeți? Denominațiuni romane și denominațiunea protestantă purtând un semn, o icoană a fiarei, care va forma o putere așa încât toți protestanții vor fi obligați la o unire. Voi trebuie să fiți în Consiliul Mondial Bisericesc sau nu veți fi recunoscuți ca biserică. Practic, acum este deja așa. Astfel, nu puteți predica într-o biserică decât dacă aveți o legitimație de membru sau vă puteți legitima cumva.

Oameni ca noi vor fi excluși din toate aceste lucruri. Așa este. Nu se va mai putea face nimic. Când va veni acest timp, va fi o presiune, iar presiunea va fi atât de mare, încât veți fi „presați” afară. (Fiți atenți la ceea ce vă voi spune în câteva minute) Dar observați: atunci tragerea a treia va fi o dovadă clară pentru cei complet pierduți, dar și pentru Mireasă și biserică. Noi suntem mai aproape decât se pare. Nu știu ce va fi, dar este foarte aproape. S-ar putea ca eu să construiesc o platformă pentru altcineva, care va păși pe ea. Poate voi fi luat înainte de timpul acela, nu știu. Poate Duhul Sfânt va lucra chiar săptămâna viitoare și revine Isus. El ar putea veni săptămâna viitoare sau ar putea veni în seara aceasta. Eu nu știu pentru că nu ne-a spus, dar cred că suntem atât de aproape de aceasta, încât nu voi muri la o vârstă înaintată. Eu am deja cincizeci și patru de ani, dar nu voi muri la o vârstă înaintată. Poate voi fi împușcat sau voi muri în alt fel, dar nu voi muri de bătrânețe până la venirea Lui. Eu cred aceasta.

Aș vrea să vă spun unele lucruri pe care nu le-am mai spus înainte. Tot ce a spus El acolo la râu, în anul 1933, a fost conform Scripturii și s-a împlinit întocmai. Probabil eu nu o voi face, dar acest Mesaj Îl va prezenta pe Isus Hristos lumii.

„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să pregătească prima venire a lui Isus Hristos, așa va pregăti acest Mesaj cea de-a doua venire a Lui!” Ioan a spus: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”*

Totul decurge în paralel și știu că va continua așa: Mesajul va merge mai departe.

În decursul acestui timp au avut loc unele lucruri mari. Azi dimineață am avut câteva discuții acolo în încăpere, iar printre alții a fost și un bărbat tânăr care se numea Autry. Poate este și în seara aceasta aici. Este din San Antonio, Texas, și a dorit să știe dacă putem merge într-o seară și în capela lor, când suntem pe drum din California spre Dallas.

În zilele următoare, frații vor vedea dacă va fi posibil. El mi-a povestit despre adunările din trecut, din San Antonio. Prima adunare pe care am ținut-o în San Antonio, am avut-o, dacă îmi amintesc bine, cu fratele Coots și cu școala biblică internațională, dar am uitat numele auditoriului în care s-au ținut adunările.

În prima sau în a doua seară, cred că în prima, când m-am dus pe platformă s-a ridicat cineva din sală, în spate de tot, și a vorbit în limbi de parcă s-ar fi tras cu mitraliera. Un moment mai târziu, după ce s-a așezat, s-a ridicat cineva de pe platformă și a dat tălmăcirea. Eu m-am gândit la ceea ce a spus și l-am întrebat:

„Îl cunoști pe bărbatul celălalt?”

„Nu,” a răspuns el.

„Cum ai venit aici?”

„Oamenii pentru care lucrez sunt în seara aceasta aici și m-au adus cu ei.” Era

Îngrijitor de animale.

Apoi l-am întrebat pe celălalt:

„Tu ce lucrezi? Îl cunoști?”

„Nu,” a răspuns el. Nu l-am văzut niciodată.”

„Tu ce lucrezi?” El avea un magazin în oraș.

Înainte ca să înțeleg mai bine, eu am fost întotdeauna puțin sceptic când cineva vorbea în limbi, fiindcă am observat că este multă parte firească în aceste lucruri, și așa este. Dar când a fost spusă această tălmăcire, conținea exact ceea ce spusese Îngerul Domnului la râu, cu unsprezece ani înainte: „Cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Isus Hristos, așa ești trimis tu înaintea celei de-a doua veniri a Lui.” Acolo, la râu, Îngerul, Lumina care a fost confirmată înaintea bisericii, prin Cuvânt, prin știință și în toate felurile, a apărut pentru prima dată în public. Stătea exact deasupra locului în care mă aflam, aproape de capătul podului, acolo unde Spring Street se mărginește cu râul. S-a întâmplat cu mulți ani în urmă, aproape de ora 14.00, dar ceea ce s-a spus acolo, s-a împlinit întocmai.

Fratele care a vorbit cu mine azi dimineață, s-a căsătorit cu o fată din adunare: cu fiica sorei Noid. Nu știu, dar cred că el mai este încă aici. Ești aici, frate Autry? Nu știu dacă mai este aici și nici n-am știut că este din San Antonio. El mi-a povestit despre bunicul lui care era epileptic, dar a fost vindecat când a fost adus în adunare.

Aceasta s-a întâmplat la începutul slujbei, când îmi era arătat, prin darul deosebirii, ce avea fiecare persoană, în timp ce-și punea mâna în mâna mea. Eu v-am spus aceasta înainte să se întâmple și mulți sunteți martori că am spus că se va ajunge

până acolo încât voi primi descoperirea tainelor inimii. Vă mai amintiți? Cinci sau șase ani mai târziu, s-a întâmplat pentru prima dată, în Canada. Atunci El mi-a zis: „Dacă rămâi sincer, va merge mai departe!” Acum am intrat în a treia etapă a slujbei mele și merge tot mai departe.

El mi-a povestit că bunicul lui a fost adus în rândul de rugăciune, iar eu i-am spus că avea epilepsie și m-am rugat pentru el. Aceasta s-a întâmplat acum șaisprezece sau șaptesprezece ani, iar de atunci nu a mai făcut nici o criză. Ce este aceasta? Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.

Margie Morgan este aici? Sora Margie Morgan este soră medicală și a fost mîncată de cancer. Câți își aduc aminte? Este aici, sau nu a putut să vină pentru că lucrează? Femeia aceasta ar fi trebuit să moară acum șaisprezece sau șaptesprezece ani, dar trăiește și astăzi. Jim Tom Robinson, un avocat creștin, a auzit despre vindecarea ei și s-a dus să verifice dacă era adevărat, pentru că tatăl lui era în conducerea spitalului baptist. Medicii au clasat cazul ei, iar după hârtiile lor ar fi trebuit să fie decedată de ani de zile, dar ea lucrează și acum la spitalul din Jeffersonville. Când a stat aici, trebuia sprijinită; nici nu era conștientă, dar a fost „Așa vorbește Domnul,” și ea trăiește. Sora lucrează ca soră medicală. Acolo a fost internat și un bărbat care deținea „Schimpf’s Candy.” Domnul Schimpf este aici în seara aceasta? Dacă este aici, aș vrea să povestească aceasta. Junie Schimpf este un bărbat mare și puternic.

Mi-e rușine să spun aceasta, dar a fost într-adevăr așa: dacă lucram toată săptămâna, tatăl meu îmi dădea întotdeauna zece cenți, iar eu mergeam în oraș și îmi parcam bicicleta la fratele Mike Eagan, care acum este în conducerea bisericii. Jimmy Pool, al cărui fiu este probabil aici în seara aceasta, Earnest Fischer și eu, mergeam în oraș la cinematograful și ne uitam la un film mut. Intrarea era cinci cenți. În vremea aceea aveam opt sau zece ani, iar actorul care juca în acele filme mute se numea William S. Hart. Cred că mulți dintre voi vă mai amintiți de el. Eu nu știam să citesc bine, așa că priveam doar ce se întâmplă. Trebuia să silabisesc totul și o făceam foarte încet, așa că eram atent ce face. După ce luam biletul la film, îmi mai rămâneau încă cinci cenți. Câți își mai amintesc că în vremea aceea puteai lua o înghețată cu un cent? Deci îmi puteam cumpăra trei înghețate și îmi

mai rămâneau doi cenți pentru cârnăciori. Înghețata nu o puteam ține mult timp, de aceea o mâncam, iar după aceea îmi cumpăram de doi cenți cârnăciori. Primeam aproape un sfert de kilogram. Schimpf îi pregătea, iar eu mergeam înăuntru, mă așezam și mă uitam la William S. Hart.

Acest tânăr, care era puțin mai în vârstă decât mine, s-a îmbolnăvit de o boală atât de gravă încât cinci specialiști din Louisville, l-au abandonat. Cântărea doar patruzeci și cinci de kilograme și zăcea pe patul morții, fiind îngrijit de domnișoara Morgan. Era foarte rău: plămânul i-a fost mâncat și la fel gâtul, iar mâinile îi erau foarte subțiri și zăcea pe moarte.

Domnișoara Morgan a fost angajată să-l îngrijească și i-a spus: „Eu am fost bolnavă de cancer,” și i-a povestit totul.

„Despre cine vorbești, despre Billy Branham? Eu i-am vândut mulți cârnăciori și cremă de înghețată. Oare va veni și se va ruga pentru mine?” Astfel, m-am dus acolo să mă rog pentru Junie Schimpf. Dacă vreți să vorbiți cu el, îl găsiți la „Schimpf’s Candy”, chiar lângă „Teatru lui Leo.” Voi știți cu toții unde este aceasta. Este unul din cele mai vechi magazine din Jeffersonville. După diagnosticul celor cinci specialiști, el zăcea acolo pe moarte și mai avea de trăit doar cinci ore, dar a venit: „Așa vorbește Domnul! Tu nu vei muri și vei vinde din nou cârnăciori peste teigheaua magazinului!” Eu am știut ce s-a spus, dar am uitat. Când am venit însă aici, înainte de Crăciun, am mers cu soția să cumpărăm dulciuri. Nu știu cum am ajuns la magazinul lui Schimpf, pentru că de obicei mergeam la magazine mai mari, dar atunci ne-am dus la magazinul lui. Când am intrat înăuntru, m-a văzut sora lui și mi-a zis:

„O, frate Branham, îți mai amintești de Junie?”

„Da,” am răspuns eu și am văzut acolo un bărbat mare și puternic. M-am dus la teighea și am zis privind în jos: „Eu iau o jumătate de kilogram din acești cârnăciori.”

„Sigur că da, domnul meu,” a spus bărbatul.

Sora lui o servea pe soția mea, de aceea el m-a servit pe mine. Stăteam cu capul plecat și am zis:

„În trecut, îi mâncam întotdeauna aici, la cinema.”

„Da,” a spus el, „mulți copii au cumpărat și mai cumpără și astăzi. Tatăl meu i-a făcut și tot el a găsit rețeta.”

„Mie îmi plac cu adevărat,” am zis eu.

După ce i-a împachetat, mi i-a dat și a zis: „Altceva?”

„Nu știu,” am răspuns eu și am privit în sus.

Atunci el a zis: „Frate Branham!”

„Tu mi-ai vândut cârnăciorii despre care ți-am spus acum vreo cinci ani prin: „Așa vorbește Domnul!”

„Frate Branham, sunt vindecat complet, așa că nu a mai rămas nimic!” Și a adăugat: „Doar cu o ureche nu aud prea bine.” Cred că avea peste cincizeci de ani. „Cu o ureche nu aud prea bine din cauză că atunci am luat prea multe antibiotice.” Mărețul har al lui Isus Hristos!

Nu mai am mult timp la dispoziție, dar vreau să vă mai spun ceva. Câți vă mai

amintiți de veverițe? Întotdeauna a fost un text biblic care m-a preocupat tot timpul, și pe care nu l-am putut înțelege pe deplin, și mai este un text care m-a mirat: că Moise a avut o propunere mai bună decât ceea ce a vrut să facă Dumnezeu. Astfel, el a zis: „Oamenii vor zice: „Dumnezeul vostru a fost în stare să vă scoată afară, dar nu a fost în măsură să vă țină în viață!” și s-a pus în spărtură.

Mai târziu, am înțeles că a fost Hristos din Moise, care a intervenit pentru popor. Celălalt a fost textul despre care nu am predicat niciodată: *„Dacă veți zice muntelui acestuia: „Ridică-te!”* Voi cunoașteți textul acesta, de aceea nu mă voi referi la el. (Matei 21.21).

Cât de puțin am știut în ce legătură este! Cred că sunt aici fratele Wood, fratele Fred și ceilalți care au fost prezenți când s-a întâmplat aceasta, de fapt imediat după ce s-a întâmplat aceasta. Fratele Rodney și fratele Charlie din Kentucky, fratele sorei Wood și alții, au fost prezenți când s-a întâmplat a doua oară sus în Kentucky. Atunci au fost spuse simplu lucruri care au venit la existență, lucruri care înainte de aceasta nu au fost acolo. Prin aceasta, Scriptura a fost confirmată de fiecare dată, iar noi am fost încurajați.

A treia oară s-a întâmplat cu Hattie Wright. Este Hattie printre noi în seara aceasta? Ea este sora lui Edith. Câți o cunosc pe Hattie Wright? Eu și fratele Wood stăteam și vorbeam în casă la ea despre veverițele care au fost chemate la existență, când deodată Duhul Sfânt a zis: „Dă-i ce dorește!” Și am spus: „Eu știu doar că El este IeHoVaH Jireh.”

Astfel, când Avraam a avut nevoie de un berbec, Dumnezeu a purtat de grijă pentru un berbec. El s-a îngrijit și pentru veverițe. El a putut să le cheme la existență, așa cum a făcut și cu berbecul, pentru că este Creatorul.

Avraam nu l-a rugat să facă aceasta, ci a mers doar să facă ce i s-a spus, dar aceasta a dovedit că IeHVeH Jireh a fost acolo. Femeia aceasta mică și smerită a fost prezentă când am spus aceste lucruri. Când tragerea a treia s-a întâmplat

prima dată pentru o persoană, a fost cu această femeie smerită, care câștiga pentru existență vreo două sute de dolari pe an. Aceasta este tot ce câștiga din ferma ei micuță. Bărbatul ei murise, iar cei doi copii pe care-i avea erau fără frâu. Cu toate acestea, ea a donat douăzeci de dolari pentru construirea acestei capele. Meda mi-a dat în dimineața aceea douăzeci de dolari pentru mâncare, iar eu m-am dus la sora să-i dau banii înapoi, fiindcă eram aici. I-am spus că nu trebuie să doneze, dar ea nu a vrut să-i primească înapoi.

Stătea retrasă într-un colț, iar când a zis: „Eu una știu: că El este IaHVeH Jireh!” a spus cuvântul potrivit: „Acesta este Adevărul!” Când a spus aceasta, parcă a explodat încăperea. Fratele Banks Wood, care este aici, a fost unul din cei prezenți, iar Duhul Sfânt a zis: „Dă-i ce va cere!” A fost aceeași Voce ca la veverițe, așa că am zis: „Soră Hattie, ca o mărturie înaintea lui Dumnezeu: dacă nu este nici o îndoială în inima ta, cere ce dorești, iar dacă nu vei primi, înseamnă că sunt un proroc mincinos.” Toți plâneau.

„Ce să cer, frate Branham?” a întrebat ea.

„Ești săracă,” am răspuns eu, „locuiești aici, pe acest munte și nu ai bani, așa că ai putea să ceri bani. Ai o soră invalidă, pe Edith, care stă aici și pentru care ne rugăm de mulți ani. Poți cere vindecarea ei.” Și am continuat: „Tatăl și mama ta sunt în vârstă și slăbiți, deci poți să te rogi pentru ei. Indiferent ce vei cere, soră Hattie, vei vedea dacă se întâmplă sau nu, pentru că El, același Glas, mi-a spus chiar acum: „Dă-i ceea ce cere!”

Femeia a privit în jur și a spus: „Ce să cer, frate Branham?”

„Spune ce dorești. Gândește-te la cea mai mare dorință a ta și spune-o.” Cei doi băieți ai ei șușoteau împreună și râdeau. Atunci ea a zis: „Cea mai mare dorință a mea este mântuirea fiilor mei.”

„Ți-i dau în Numele lui Isus Hristos!” și s-a întâmplat cu amândoi. De atunci, acești băieți sunt credincioși, vin la adunare, iau parte cu ceilalți la Cină și la spălarea picioarelor, și așa mai departe. Noi toți suntem martori la aceasta. Femeia aceasta a luat o decizie bună, fiindcă ea va trebui să moară și la fel copiii ei și ceilalți, dar ceea ce a cerut ea va dăinui pentru veșnicie: salvarea fiilor ei. Aceasta a fost a treia oară când s-a întâmplat.

A patra oară a fost acolo pe munte, cu furtuna. Eu v-am povestit despre aceasta când am fost aici ultima dată. Câți ați auzit aceasta? O, ați auzit cu toții! Dumnezeu este Judecătorul meu în timp ce stau aici. Eu și fratele David Wood am coborât de pe munte, iar el mi-a pregătit un sandwich deosebit. Cred că a vrut să mă răsplătească pentru sandwichul pe care i l-am făcut tatălui său cu ani în urmă. El a amestecat carne și tot felul de lucruri împreună. Eu l-am pus în cămașa mea, dar pentru că l-a udat ploaia a devenit ca un cocoloș de pâine. În timp ce coboram muntele, furtuna a devenit atât de puternică încât abia îmi puteam vedea mâna. Știam că mai puteam face un singur lucru: să mă întorc, pentru că vântul era prea puternic. Aici sunt oameni care pot adevăra aceasta. Unul dintre ei este credinciosul frate Wheeler. Ești aici, frate Wheeler?

Altul este fratele Mann, un predicator metodist din New Albany. Este aici în seara aceasta? Nu știu. Fratele Banks Wood este aici? Da, este în studioul de înregistrări. El, fratele David Wood și fratele Evans au fost acolo. Este adevărat, frate Evans? El este acolo, la perete. Cu două zile înainte, fusese anunțat la radio că în toată țara va fi o furtună de zăpadă.

Fratele Tom Simpson, care este în seara aceasta aici, a venit din Canada și i s-a spus să nu treacă prin zona aceea pentru că va veni o furtună de zăpadă și nu va mai putea să treacă. Ești aici, frate Tom? Unde ești? Da, stă acolo. Norii s-au adunat, iar din cei o sută de bărbați care erau pe munte, nu a mai rămas niciunul, în afară de micuțul nostru grup și ghidul care călărea înainte.

Am sunat-o pe sora Evans și am rugat-o să-i telefoneze soției mele ca să vorbească cu fratele Tony să ia un alt vorbitor pentru micul dejun al oamenilor de

afaceri, în cazul că nu voi ajunge acolo până atunci. Eu am vorbit cu frații rămași pe munte și le-am zis: „Când începe să plouă, veniți cât puteți de repede înapoi în tabără, pentru că pe un astfel de viscol, în 10-15 minute nu mai puteți vedea nici propria mână înaintea voastră și în scurt timp, o zăpadă groasă va acoperi tot muntele.”

De aceea se poate citi adesea în ziare că mulți oameni au murit din cauza aceasta. Dar noi am știut cum să ne pregătim, și se știa unde suntem. De aceea ne-am simțit călăuziți să rămânem acolo. Când a început viscolul pe munte, eu am pornit la vale, dar când am ajuns cam la o jumătate de milă de locul unde eram când începuse furtuna, Glasul lui Dumnezeu a spus: „Întoarce-te și du-te înapoi!” M-am întors și m-am dus înapoi cum mi-a poruncit El.

Mai întâi am așteptat un timp și am mâncat sandviciul pe care mi l-a pregătit David, după care m-am dus înapoi acolo sus și m-am așezat. Când am stat acolo, viscolul urla și sufla prin coroana copacilor care se îndoiau înapoi și încolo; era grindină și zăpadă. Atunci o Voce a spus: „Eu sunt Dumnezeul creațiunii!” Am privit în sus și m-am gândit: „De unde a venit Vocea aceasta? Doar n-a fost vântul!” Și El a continuat: „Eu am creat cerul și pământul și tot Eu am potolit furtuna puternică de pe mare!” Când am auzit aceasta, am sărit în picioare și mi-am luat pălăria de pe cap. Și El a continuat: „Vorbește viscolului și el se va potoli! Indiferent ce vei spune, se va întâmpla!”

Atunci am zis: „Viscolule, potolește-te, iar soarele să strălucească normal timp de patru zile, până când vom pleca acasă!” Nici n-am pronunțat bine acele cuvinte și imediat a încetat grindina, zăpada și vremea rea. În câteva clipe a strălucit soarele și am simțit căldura lui pe spatele meu. Până atunci, vântul bătuse din vest, dar atunci s-a întors și a bătut din altă direcție risipind norii.

Așa cum știți, Domnul Isus mi-a vorbit mai târziu despre soția mea. Eu n-am fost niciodată acasă cu ocazia aniversării căsătoriei noastre, și suntem căsătoriți de douăzeci și doi de ani. Când ne-am căsătorit, am luat-o cu mine la vânătoare, aceea fiind și luna noastră de miere. Am făcut aceasta pentru că nu mi le puteam

permite pe amândouă – vânătoarea și voiajul de nuntă. De atunci, de fiecare dată când se nimeria aniversarea căsătoriei noastre, am fost plecat la vânătoare. Gândindu-mă la aceasta, mi-a părut rău de felul cum m-am purtat cu ea.

Aceasta a fost a patra oară când s-a întâmplat. Aici este ceva ce aș vrea să vă spun, fiindcă trebuie să vă spun numai adevărul. Cu aproape șaisprezece ani în urmă, am fost chemat de fratele Sharitt în California. Eu, Meda, fratele Sharitt și alții, ne-am cazat la hotel. Atunci, un bărbat care se numea Paul Malicki, care a fost de multe ori aici, în capelă – el este un bărbat bogat din Armenia, iar soția lui a născut un fiu în Fresno, California, unde locuiau ei – mi-a telefonat la hotel și m-a întrebat: „Pot s-o aduc pe soția mea, frate Branham?”

„Desigur,” am răspuns eu. A doua zi urma să plec spre Catalina. Deci, el a adus-o pe soția lui acolo. Femeia era foarte bolnavă, iar eu i-am zis:

„Soră Malicki, pune-ți mâna în mâna mea și vom vedea dacă Domnul ne va spune ce este.” Imediat după ce și-a pus mâna în mâna mea, i-am zis: „Oh, este piciorul tău!”

„Se pare că nu am încă simptome,” a răspuns ea. „Fii atentă la aceasta!” Și două zile mai târziu, ea a fost tratată din cauza piciorului.

Același lucru s-a întâmplat mai târziu cu fiul lui Jimmy Pool. Ei au venit cu acel atac de inimă, dar s-au gândit că este o criză de astmă. Eu mi-am pus mâna pe el și am spus: „Țineți-l sub observație două zile. Are pojar și boala se manifestă prin febră.” Eu l-am întâlnit pe fratele ieri, și mi-a spus că băiatul este plin de pojar.

Când i-am luat mâna, am vorbit cu sora Malicki și ea mi-a zis: „Frate Branham este uimitor că se poate descoperi astfel. Acest lucru are efect asupra tuturor celor la care le ții mâna?”

„Dacă nu este ceva în ordine cu pacientul,” am răspuns eu. Apoi am spus: „Acum am să-mi pun mâna în mâna mea.” Și nu s-a întâmplat nimic.

Mulți dintre voi ați fost și ați văzut cum lucrează acest dar. Apoi am zis: „Cu soția mea nu este nimic pe dos. Dragă, pune mâna ta în mâna mea.” Dar cum a făcut aceasta, am spus: „Tu ai o umflătură pe ovarul stâng. Ai o boală femeiască.”

„Nu simt nimic!” a răspuns ea, însă eu am întărit: „Dar o ai!” Becky, fiica mea care a cântat mai înainte, avea doi ani în vremea aceea. Doi ani mai târziu s-a născut Sara. Ea s-a născut prin cezariană și l-am rugat pe doctorul Dillmann, doctorul nostru din Cordon: „Când o operezi pe soția mea, te rog să te uiți la ovarul stâng.” El a făcut aceasta și mi-a zis: „N-am observat nimic bolnav.” Atunci am luat mâna ei în mâna mea și am văzut că umflătura era tot acolo.

Patru ani mai târziu, a venit Iosif și l-am rugat pe doctor să se uite din nou, dar răspunsul lui a fost același: „Eu nu am observat nimic bolnav.” Atunci i-am luat din nou mâna și am văzut că era tot acolo. Apoi am uitat de aceasta.

Eu trebuie să vă spun acest lucru. Nu o fac cu plăcere, dar trebuie s-o spun din pricina adevărului și cred că și voi doriți adevărul. Spuneți întotdeauna adevărul, indiferent ce se întâmplă.

Anii au trecut și noi nu am observat nimic. Nu vă spun aceasta pentru că este ea aici, fiindcă o fac ca și cum ea nu ar fi aici. Știți, eu cred că în lumea aceasta nu există nici o femeie mai bună decât soția mea și nădăjduiesc că va rămâne întotdeauna așa. Dorința mea este să fiu un bărbat credincios și sper că fiecare tânăr din încăperea aceasta va avea parte de o soție ca a mea, când se va căsători. Nu știu cât timp vom trăi așa, dar nădăjduiesc că toată viața noastră de pe acest pământ, fiindcă am fost foarte fericiți împreună.

Cel care mi-a spus să mă căsătoresc cu ea, a fost Dumnezeu, dar în vremea aceea

ea nu știa încă aceasta. Eu am încercat să nu mă căsătoresc cu ea, dar nu pentru că nu o iubeam, ci pentru că mă gândeam că nu voi putea asigura întreținerea ei. Ea a fost o femeie cumsecade și recunosc că nu meritam așa ceva. Ea s-a dus și s-a rugat, apoi a deschis Biblia zicând: „Doamne, nu am mai făcut aceasta niciodată, dar Te rog să-mi dai un verset biblic care să mă ajute. Dacă trebuie să-l uit, atunci îl voi uita. Astfel, s-a dus să se roage într-un șopron și acolo a deschis Biblia, iar textul biblic a fost din Maleahi 4: *„Iată, voi trimite pe prorocul Ilie înainte de...”* Aceasta s-a întâmplat cu peste douăzeci de ani în urmă, când nu se știa încă nimic despre slujba dată pentru timpul acesta.

Într-o noapte când eram jos la râu, El m-a trezit. L-am auzit când a venit la ușă și mi-a zis: „Căsătorește-te cu ea! Nunta voastră va avea loc în data de 23 octombrie!” Am făcut exact așa și am fost fericiți întotdeauna. Prin harul lui Dumnezeu nu ne-am certat niciodată, iar ea a fost o scumpă. A trebuit să crească copiii singură, pentru că eu am fost plecat tot timpul din pricina acestei slujbe. Voi știți că nu multe femei ar accepta așa ceva, pentru că este foarte greu. Într-o zi, am venit acasă și ea mi-a povestit ceva. Noi îl avem pe Iosif, iar el este un ștregar. El este responsabil pentru multe fire albe din părul mamei sale, ca și mine. Deci, el a fost băiat sută la sută, iar atunci a făcut ceva rău, așa că ea mi-a zis: „Bill, dă-i o bătaie!” Dar eu i-am răspuns: „Pur și simplu nu am nervi pentru aceasta!” Atunci ea mi-a zis supărată: „Da, tu ar trebui să trăiești toate acestea cu el!” și mi-a trântit ușa în nas.

Eu m-am gândit: „Nu-i nimic. Poate n-a făcut-o intenționat.”, și m-am dus să-mi spăl mașina. Dar Duhului Sfânt nu i-a plăcut aceasta, iar când m-am întors acasă, mi-a zis: „Du-te și spune-i să citească Cuvântul din Numeri 12.” Mai întâi am crezut că este doar un gând al meu și am continuat să spăl mașina, dar atunci El a zis din nou: „Du-te și spune-i să citească!” M-am dus în casă, am luat Biblia și am citit. Era locul în care prorocița Maria l-a nesocotit pe fratele ei, Moise, pentru că și-a luat de nevastă o fată etiopeană. Lui Dumnezeu nu i-a plăcut fapta ei și a zis: *„Ar fi fost mai bine dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în față, decât să facă aceasta!”* Atunci Maria s-a umplut de lepră. După aceea, a venit Aaron la fratele lui și i-a zis: „Moare din cauza leprei!” iar Moise a fugit înăuntru, înaintea altarului ca să mijlocească pentru ea. Când a făcut aceasta, Dumnezeu a venit jos în Stâlpul de Foc și i-a zis: *„Ia-l pe Aaron și pe Maria și veniți aici!”* În situația aceasta a fost implicat și Aaron,

de aceea El a zis: „Cheamă-l să vină aici!” Și când au venit, Dumnezeu le-a vorbit și a zis: „Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. În toată țara nu este nimeni ca el; Eu îi vorbesc gură către gură. De ce nu v-ați temut de Dumnezeu, de ați vorbit rău împotriva robului Meu Moise?” Vedeți, lui Dumnezeu nu i-a plăcut aceasta.

Când am citit aceasta, am alergat dincolo. Ea era în altă cameră și închisese ușa. Am bătut la ușă și i-am spus că doresc să vorbesc cu ea. Mi-a deschis, iar eu am încercat să-i explic despre ce este vorba. I-am zis: „Dragă, tu știi cât de mult te iubesc, dar lui Dumnezeu nu i-a plăcut aceasta. Nu ar fi trebuit să vorbești așa.” Imediat după aceea a început să aibă dureri într-o parte.

Noi am adus-o la doctor aici, în Louisville, la doctorul Arthur Schoen, iar el a observat că avea pe ovarul stâng o tumoare care-mi fusese arătată cu circa șaisprezece ani în urmă. Avea mărimea unei nuci.

„Ce se întâmplă cu aceasta, doctore?” I-am întrebat eu, iar el mi-a răspuns: „Vom urmări să vedem ce se va întâmpla. Adu-o înapoi peste două luni.” Când am mers înapoi, tumoarea crescuse de la mărimea unei nuci, la mărimea unei lămâi, iar atunci doctorul mi-a zis: „Trebuie îndepărtată neapărat pentru că altfel va deveni o tumoare canceroasă.”

„Ne vom muta la Tucson, pentru că Domnul m-a trimis acolo,” i-am spus eu. Atunci ne-a dat o recomandare pentru un medic specialist în bolile femeilor și a spus: „Acolo este un specialist cu care sunt prieten. Te voi trimite la el.” Astfel, i-a scris o scrisoare despre starea pacientei și i-a trimis-o. El a scris: „Doamna Branham este o doamnă cumsecade...” etc. i-a trimis și un grafic cu evoluția tumorii și a scris cât fusese de mare la început. Doctorul care a consultat-o la început, i-a povestit, desigur, despre slujba mea. El mă numea „vindecător dumnezeiesc,” pentru că n-a știut cum să-mi zică altfel. Eu i-am spus: „Sunt de acord să fie scoasă dacă trebuie, dar pentru noi este o încercare a credinței.”

Noi ne-am rugat neîncetat pentru aceasta, dar cu cât ne rugam mai mult, cu atât tumoarea devenea mai mare, până când a ajuns să se cunoască prin haine. Am păstrat tăcerea, așa că numai câțiva au știut despre aceasta, fiindcă am vrut să vedem ce se va întâmpla. Totuși, tumoarea se mărea tot mai mult.

În fine, m-am întors din Canada, unde m-a trimis Domnul, ca să conduc un trib de indieni la Hristos. Cu ajutorul Domnului, la primăvară mă voi întoarce acolo și îi voi boteza în Numele Domnului Isus. Mai târziu, când am venit aici din New York, Meda era foarte aproape de termenul pentru investigația finală înainte de operație. După ce am ținut aici ultima adunare, m-am dus la fratele Wood și am sunat-o de acolo, iar ea mi-a zis: „Bill, nu mai pot suporta nici măcar atingerea hainei în locul acela.” Adevărul este că tumoarea îi ieșea tot mai mult la suprafață pe-o parte și șchiopăta de piciorul stâng. A fost cea mai rea săptămână pe care am trăit-o vreodată. După ce a ascultat ce i-am spus, Meda mi-a zis: „Poimâine trebuie să merg la consultație!”

Când am auzit-o, m-am gândit: „O, Dumnezeule, dacă o vor oprea nu vom mai putea merge acasă, iar eu le-am spus oamenilor că vom fi acolo. Ce timp greu!” Apoi m-am gândit să-i spun să amâne operația până după Crăciun, dar imediat mi-am zis că tumoarea ar putea să devină rea și nu ar fi bine dacă am fi aici. Ar putea să-i atace rinichii, iar în cazul acesta ar putea muri, așa că m-am gândit: „Ce aş putea face?”

Meda mi-a zis: „Sună-mă când vii în Shreveport.” În ziua următoare, când urma să merg în Shreveport, ea trebuia să meargă la consultație. Sora Norman, pe care o cunoașteți cu toții, s-a dus cu ea la acel specialist.

Deci, Meda mi-a zis: „Așteaptă până vii în prima seară de la adunare, apoi sună-mă, pentru că este o diferență de două ore față de aici. Atunci îți voi spune ce vor să facă.”

„Bine,” am răspuns eu. Așa mi-am continuat călătoria, iar în dimineața următoare,

Înainte de a pleca urma să-i iau pe Billy și pe Loyce, care sunt aici. De fiecare dată, înainte de a pleca la adunare îngenunchem și ne rugăm lângă canapeaua veche pe care ne-a renovat-o de curând fratele Palmer, și Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ajute.

Am stat acolo două zile și m-am simțit singur. Eu am fost plecat de acasă, de lângă copii și de lângă ea. Voi știți că a trebuit să mă mai întorc o dată într-o casă goală. Aceasta s-a întâmplat după ce am îngropat-o pe prima mea soție, Hope. Toate acestea au venit din nou peste mine. Când am îngenunchat, m-am gândit: „Mă voi ruga, iar după aceea îi voi lua pe Billy și pe Loyce și plecăm,” după care am zis: „Doamne, în dimineața aceasta mi-e dor de ei. Te rog să-i ajuți și să-i binecuvântezi. Lasă-ne să ne întoarcem în locul acesta. Ei sunt la Tucson pentru că Tu m-ai trimis acolo pe baza unei vedenii pe care ai împlinit-o. Acum aștept ceea ce-mi arăți în continuare și Te rog să ai milă de ea. Ajută-mă la adunare.” Apoi am zis: „Doamne, nu lăsa tumoarea să devină malignă și lasă-l pe doctor să aștepte cu operația până la începutul anului. Nu suport s-o văd în starea aceasta. Doamne, ea nu a gândit cuvintele spuse în dimineața aceea. Nu a vrut să vorbească așa. Ea nu s-a plâns nici măcar o dată că sunt plecat adesea luni de zile la adunări sau unde am mers. Niciodată nu a spus nici măcar un cuvânt despre aceasta, ci tot timpul mi-a dus costumele la curățătorie, mi-a spălat cămășile și a pregătit totul ca să pot merge la adunări, iar după toate acestea, întreabă cum poate să-L slujească pe Dumnezeu.”

Femeilor, voi Îl slujiți pe Dumnezeu prin faptul că Îl slujiți pe bărbatul vostru. Desigur. Când mă întorc acasă obosit și vin oameni de pretutindeni, sau merg la vânătoare sau la pescuit, ea nu spune nimic, deși multe femei ar face reproșuri. Dar ea ce face? Îmi pregătește hainele de vânătoare și mă lasă să plec.” „Doamne,” m-am rugat în continuare, „ea nu a vrut să facă aceasta. A trebuit să fie operată de trei ori prin cezariană și n-aș vrea să mai treacă o dată prin aceasta.”

În clipa aceea am auzit ceva în cameră. Am privit în sus și o Voce mi-a zis: „Ridică-te! Orice vei spune acum, așa va fi!” Am așteptat un moment, apoi am zis: „Înainte de a fi atinsă de mâna doctorului, mâna lui Dumnezeu să ia tumoarea, astfel încât

să nu mai fie găsită!” Cu aceasta, pentru mine totul a fost rezolvat. Nu am sunat-o imediat, ci i-am luat pe Billy și pe Loyce și am mers mai departe, spre Shreveport.

În seara următoare am sunat-o, iar ea mi-a zis fericită: „Billy, vreau să-ți spun ceva.” Astăzi ea este aici și poate confirma ceea ce spun. Meda a mers acolo schiopătând, iar o soră medicală și doamna Norman au însoțit-o în camera de consultație, unde a primit un halat. Când a venit doctorul, abia s-a culcat pe masa de consultație, iar tumoarea era ieșită în afară așa (Fratele Branham arată). Doctorul a venit, a vorbit cu ea, s-a apropiat și a dat cearceaful la o parte ca să palpeze locul, dar înainte ca el s-o atingă, tumoarea a dispărut, așa încât medicul nici nu a putut să-și dea seama pe care parte fusese. El a zis: „Un moment, vă rog...” Cu toate graficele și radiografiile lui, el nu a mai găsit nici urmă de tumoare. A consultat-o din nou și a zis: „Nu sunt în stare să explic ce s-a întâmplat, dar nu mai este nici o tumoare, doamnă Branham.” De atunci nu a mai avut nici măcar un simptom.

Ce a fost aceasta? Fiți atenți că s-a întâmplat exact cum am spus eu: „Înainte să fie atinsă de mâna medicului...” Vedeți? Într-o fracțiune de secundă mâna medicului ar fi atins-o. Cât de desăvârșit este Cuvântul Domnului! Soția mea este aici. Amândoi stăm înaintea Domnului. Înainte ca mâna care venea spre ea să-i atingă trupul, s-a întâmplat ceva și tumoarea a dispărut, nu a mai putut fi găsită.

Medicul a zis: „Doamnă Branham, vreau să te asigur încă o dată că tumoarea nu mai este acolo. Tu nu mai ai nici o tumoare.” Așa a spus el, este adevărat, dragă? Da, așa este. Ce a fost aceasta? S-a întâmplat exact după Cuvântul Domnului. Amin.

Aceasta a fost a cincea oară. Cinci este numărul harului și al credinței. Eu nu mai am îndoieli în mintea mea. Știu ce este tragerea a treia și știu ce efect are. Fiți temători și rămâneți liniștiți, fiindcă în curând va veni ceasul când Dumnezeu va face lucruri mari printre noi. Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Doamne Isuse, eu am văzut-o la alți oameni, dar când a fost afectată soția mea dragă, a fost în casa mea. Atunci am văzut-o cu ochii mei și am pipăit-o cu mâinile mele. Tu ai arătat-o cu șaisprezece ani înainte, Doamne; Tu ai descoperit-o, iar dacă spui ceva, trebuie să se întâmple. Tu ai arătat-o atunci, Doamne, iar nădejdea mea a fost zidită pe ceea ce le-ai făcut oamenilor, și m-ai lăsat să știu, ca să-i pot ajuta. Apoi ai lăsat să se întâmple în propria mea casă.

Acea a fost prima tragere, iar acum, tragerea a treia a confirmat prima tragere. Tată, Îți suntem mulțumitori pentru aceasta și Te rugăm să ierți neajunsurile noastre. Noi suntem un popor mic, suntem neînvățați, pentru că puțini sunt învățați, dar suntem mulțumitori pentru că avem un Dumnezeu mare și Atotputernic care veghează peste noi și Se îngrijește de noi. Noi nu știm cum s-o facem, dar ne predăm Ție, Doamne.

Tată, Te rog să mă ajuți cu tragerea a treia, pe care ai anunțat-o în ultimii ani și ai arătat-o prin semne, în munți, iar acum ai adus-o la suprafață. Eu am așteptat să văd ce este cu adevărat, până când va fi confirmată cu desăvârșire. Tată, Te rog să mă ajuți să fiu mai temător cu aceste lucruri, decât am fost până acum, și fie ca Tu să fii proslăvit de la acest amvon, de unde a fost anunțată prima, a doua și a treia tragere, pentru că ceea ce ai spus Tu, s-a împlinit întocmai. Noi Te credem, Doamne Dumnezeule.

Ajută fiecăruia dintre noi să arunce necredința și superstițiile, ca să putem sta în prezența Dumnezeului celui viu. Noi știm că același Dumnezeu a luat tumoarea soției mele care este prezentă aici, acest lucru fiind confirmat de unii dintre cei mai renumiți doctori pe care îi avem în țară. Ei au consultat-o, au supravegheat-o și i-au făcut filme, iar acum tumoarea a dispărut fără ca ei să facă ceva. Tu ești Dumnezeu și nu există altul afară de Tine. Noi Te iubim pentru că ne-ai lăsat să devenim slujitorii Tăi. Ajut-ne să Te slujim cu respect și să Te onorăm în toate zilele vieții noastre. Îngăduie aceasta, Doamne. Ajută-mă pe mine, familia mea și pe toți oamenii aceștia, să fim în stare să luminăm ca niște lumini strălucitoare și să fim sarea pământului care să producă în alții setea de a-L iubi pe acest Isus care a făcut atâtea pentru noi.

Ajută-mă, Doamne, acum când deschid Cuvântul ca să citesc un text scurt, iar apoi ne vom ruga pentru bolnavi. Vorbește-ne și vindecă bolnavii, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Dacă mă grăbesc, mai am timp pentru o temă scurtă? Vreau să citesc din **Numeri 21.4-9**:

„...Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum

și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: Pentru ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie? Căci nu este nici pâine, nici apă, și ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă.

Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel.

Poporul a venit la Moise, și a zis: „Am păcătuț, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să depărteze de la noi acești șerpi.” Moise s-a rugat pentru popor.

Domnul a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat, și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat, și va privi spre el, va trăi.”

Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe, și privea spre șarpele de aramă, trăia.”

Vreau să mai citesc un text din **Zaharia 12.10**:

„Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul Lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.”

De aici, voi lua tema: **„Priviți spre Isus!”** Luați-vă privirile de la lume și priviți la Isus. Moise a înălțat șarpele, iar mai târziu, prorocul a vorbit despre ce se va întâmpla când vor privi la Isus. În Isaia 45.22, Dumnezeu spune: *„Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului!”* Acum, când sistemele acestui pământ au ajuns la sfârșitul lor, oamenii să privească în sus, spre El.

Poate ziceți: „O generație după alta a auzit aceasta, și noi o auzim de mult timp!” Este adevărat, acest lucru s-a predicat de multă vreme. Mulți predicatori, mii de predicatori au vorbit despre același text, dar aici este întrebarea pe care o voi pune în următoarele minute ale acestei seri, și ea sună așa: „Ce vedeți voi când vă uitați? Ce observați când priviți?” Este important numai după ce vă uitați, pentru că El a spus: *„Priviți la Mine, toate marginile pământului!”* Moise a înălțat șarpele și oricine privea la el, era vindecăt. Deci, depinde după ce vă uitați.

Am observat că oamenii care au venit la adunările din zilele trecute, nu au putut să stea decât câteva minute. Ei n-au rezistat mai mult timp, nu au putut suporta aceasta. Nu voi uita niciodată acest lucru și sper că nimeni din Iowa nu și-o va aplica personal. Eu am avut o adunare la Waterloo și a fost prezent și fratele Lee Vayle acolo. Azi dimineață l-am văzut aici, dar nu știu dacă este prezent și acum. Ești aici, frate Lee? Da, este în studioul de înregistrări. Eu și fratele Lee am făcut tot posibilul și le-am dat predicatorilor un mic dejun gratuit, doar ca să-i aducem înapoi și să le vorbim. Fratele Lee Vayle este un învățat, un doctor în teologie care și-a câștigat titlul pe drept, iar eu l-am rugat să vorbească în fața acelor luterani, prezbiterieni și a celorlalți, dar el a zis: „Nu, ei așteaptă să faci tu aceasta.”

Astfel, după ce au mâncat, m-am prezentat, apoi am citit textul meu: *„...n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.”* (Fapte 26.19). Eu am citit doar textul fără să

spun altceva, dar atunci am văzut cum doi s-au uitat unul la altul și au ieșit afară. Apoi am spus că Pavel, care avea o slujbă unică și deosebită, a stat înaintea lui Agripa și i-a spus că nu a fost neascultător, dar atunci am văzut cum s-au ridicat încă doi și au ieșit afară. Așa se face că atunci când am ajuns să vorbesc despre tema propriu-zisă, au mai rămas doar trei sau patru, pentru că toți ceilalți s-au ridicat și au plecat.

Aceasta se întâmplă pentru că unii vin la adunare când aud de un evanghelist, dar pentru ei este important felul cum se îmbracă el, iar dacă nu poartă costumul potrivit, pentru unii este suficient.

Nu demult, am ascultat un psiholog, pe doctor Narramore, un bărbat cumsecade și creștin, care zicea: „Se poate observa că un om care nu se îmbracă conform funcției lui, arată că își pierde mințile!” Voi știți cum trebuie să se prezinte ei în public. Dacă nu te îmbraci așa, pentru ei acesta este un semn că îți pierzi mințile.

Dacă este așa, eu am fost nebun toată viața mea, pentru că port orice și totuși, se potrivește cu poziția mea. Cu alte cuvinte, eu ar trebui să mă îmbrac ca un cleric, ca să fiu un cleric, dar nu cred că Isus a fost îmbrăcat ca un cleric, ci S-a îmbrăcat ca un om obișnuit. El umbla printre oamenii de rând și nu purta haine elegante.

Acestea sunt doar idei omenești și mă întreb ce gândește acest om, acest doctor, despre prorocul din Biblie, căruia i s-a poruncit să se dezbrace și să pășească gol înaintea poporului. A fost complet nebun, nu? Dar Cel ce i-a poruncit să facă aceasta a fost Dumnezeu. Un altul a trebuit să stea trei sute nouăzeci de zile pe o parte și apoi pe cealaltă parte, iar în timpul acesta a mâncat dintr-un vas, grâu, orz, bob, linte, mei și alac, pe care le-a amestecat și a făcut pâine din ele (Ezechiel 4.9). El a trebuit să stea pe acea parte, ca semn, și să mănânce acea mâncare.

O, cât de tare se pot îndepărta oamenii de Dumnezeu! Ei sunt atât de învățați, încât s-au dezvățat de Dumnezeu. Dacă un om scoate în evidența școala pe care o are, prin aceasta îmi dau seama cât de departe este el de Dumnezeu. Eu n-am

nimic împotriva unui titlu de doctor și nu mă refer prin aceasta la dr. Vayle, pentru că el este altfel, dar de obicei, când cineva primește un titlu de doctor, aceasta îmi arată că el este și mai departe de Dumnezeu; excepție face cazul în care ține tare la Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi știm că unii vin numai ca să asculte cum se vorbește. Astfel, ei nu pot să te asculte dacă vorbești despre vindecarea divină și despre Domnul, dar nu ești un învățat tipic și deștept, și nu poți exprima corect unele cuvinte. Imediat se gândesc că respectivul este departe de Dumnezeu, dar Isus a folosit un limbaj atât de simplu, încât până astăzi îi derutează pe profesori. Ei încearcă să tălmăcească totul conform cunoștinței lor, dar El a folosit limbajul popular care se vorbește pe stradă. Chiar și în SUA sunt diferențe mari de limbă între un stat și altul. Eu am telefonat din Florida la New York și a trebuit s-o rog pe o femeie din St. Louis să traducă discuția dintre o fată din Sud și una din Nord, atât de mare era diferența de limbă.

Necazul este că oamenii așteaptă cuvântări mari în locul Cuvântului, dar când Cuvântul se împlinește, când se adevărește, aceasta este dovada că El corespunde. Însă ei nici nu se uită la aceasta. Trebuie să ai o prezentare deosebită. Dar ca să poți aceasta, trebuie să mergi la un seminar și să înveți cum să te apleci și cum să te porți. Aceasta l-ar sufoca pe un predicator care este umplut cu adevărat cu Duhul Sfânt, pentru că acestea sunt lucruri intelectuale. Acolo a ajuns întreaga națiune. Ei au o închipuire mintală despre Hristos și spun că dacă El este în tine, trebuie să fii un învățat, un intelectual. Ei își formează propria părere și închipuire despre cum ar trebui să fie El, conform ideii lor, în loc să ia ceea ce spune Cuvântul. Chiar dacă L-ar vedea pe Isus însuși, tot nu L-ar recunoaște. Așa este. Așa s-a întâmplat la Rusalii; așa s-a întâmplat când El a venit în chip uman; așa a fost când S-a născut în iesle. Ei nu L-au recunoscut când a umblat pe străzile Ierusalimului și nici când atârna pe cruce, deși El era împlinirea Cuvântului. Ei credeau că Mesia va veni vizibil din cer și așa mai departe, dar părerea lor era greșită pentru că era o concepție intelectuală. De aceea nu L-au putut recunoaște, deși L-au văzut față în față.

La fel este și astăzi. Ce vedeți voi dacă Îl priviți? Unii se așteaptă să vadă un mare fondator de biserică, pe cineva care poate face un crez pe care să-l primească toți

oamenii. Alții vor să vadă un personaj din povești, ca de exemplu: Moș Crăciun. Ei citesc Biblia și spun: „O, aceasta este o poveste inventată! Este doar ceva ce au scris oamenii.” Poziția pe care o aveți față de Biblie este poziția pe care o aveți față de El. Unii se așteaptă să vadă un bebeluș; alții, un iepuraș de Paști, iar alții, un moș Crăciun. Unii văd o carte istorică de ieri, care nu mai este valabilă astăzi, dar întrebarea este: Ce vedeți voi, când priviți?

Foarte mulți dintre voi, deși pretind că au Duhul Sfânt, privesc și văd a doua persoană a unei trinități care nu este amintită niciodată în Biblie. Așa ceva nu există! Cuvântul „trinitate” nu există nicăieri între copertile Bibliei, dar cu toate acestea, Îl priviți pe Isus ca pe o a doua persoană a trinității. Acesta este motivul pentru care nu puteți înainta. Știți ce a spus El? *„Eu sunt Dumnezeu, și afară de Mine nu este altul.”* (Isaia 43.10-12).

Depinde la ce priviți. Dacă vă gândiți că El este un aducător de noroc sau un bătrân cu barbă, dacă Îl vedeți pe Isus ca fiind o Persoană diferită de Dumnezeu, vedeți greșit, sau mai bine zis, nu-L vedeți.

Nu demult, am încercat să urmăresc prin binoclu o antilopă pe care voia să mi-o arate fiul meu. El mi-a zis: „Tată, ia binoclul și uită-te prin el fiindcă acolo este o antilopă!”

„Dar o pot vedea cu ochiul liber,” i-am răspuns eu. „Ia binoclul.” Când am privit prin binoclu, am văzut vreo zece antilope, dar aceasta se datora faptului că nu fusese reglat bine. Când l-am reglat, cele zece antilope s-au contopit într-una singură. La fel se întâmplă când vă reglați gândirea după Cuvântul lui Dumnezeu: cei trei devin Unul singur. Dar dacă încercați să faceți din El, trei, înseamnă că binocurile voastre bisericesti nu sunt reglate corect. El este Unul singur.

Depinde la ce priviți. Ce vreți să vedeți când vă uitați? Gândiți-vă că Îl puteți vedea numai atunci când Îl priviți prin Cuvânt. Voi nu puteți să-L vedeți prin catehism și nici printr-o mărturie de credință. Dacă-L priviți printr-o mărturie de credință, veți

vedea doi sau trei și tot felul de lucruri, dar priviți-L prin Cuvânt și atunci veți vedea că El este Emanuel: Dumnezeu arătat în trup printre noi, pentru că El a spus: *„Eu sunt Dumnezeu, și afară de Mine nu este altul.”* El este Dumnezeu.

Odată, prorocul s-a uitat și L-a văzut pe Isus. Tema mea se numește: *„Priviți spre Isus!”* Când Isaia și-a întors privirea de la lume și L-a văzut, a zis: *„Îl văd. El este Sfetic, Domnul păcii, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor.”* Aceasta a văzut Isaia când a privit spre El.

Daniel a privit și a văzut sfârșitul împărățiilor dintre neamuri. El a văzut chipul pe care l-a visat Nebucadnețar; a văzut împărățiile cum urmau una după cealaltă. Când a privit să vadă ce se va întâmpla la sfârșit, L-a văzut pe Isus, *„Piatra care s-a dezlipit din munte, fără ajutorul vreunei mâini”* și a sfârșit împărățiile neamurilor.

Nebucadnețar a poruncit ca trei evrei care credeau în Dumnezeu și au ținut tare la Cuvântul Lui, să fie aruncați în cuptorul aprins, fiindcă erau hotărâți să se împotrivescă poruncii lui, chiar dacă trebuiau să moară pentru aceasta. El a poruncit aceasta numai din cauză că ei își plecau genunchii în fața Altcuiva. Dar când a privit în cuptorul aprins, împăratul L-a văzut pe Isus, al patrulea Bărbat, care stătea alături de cei trei și ținea căldura focului departe de slujitorii Săi supuși. Aceasta a văzut Nebucadnețar.

Într-o zi, Ezechiel a privit în sus și L-a văzut ca fiind Roata din mijlocul roților care umblau prin aer. El era Centrul roților de care era prinsă fiecare spiță. Amin! Roata aceea mare a fost angrenată prin credință, iar roata mică s-a învârtit prin puterea Domnului. Aceasta a văzut Ezechiel când a privit spre El în capitolul 1.

Într-o zi, Ioan s-a uitat și a văzut un porumbel, în timp ce un Glas spunea: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.* Aceasta a văzut el și astfel a știut că Isus și Dumnezeu este aceeași persoană, fiindcă Duhul a venit jos în chip de porumbel și a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc*

plăcerea.” Vedeți, acesta este felul în care S-a făcut El însuși cunoscut.

Când a privit în sus, Noe a văzut judecata dreaptă a lui Dumnezeu venind peste oamenii de pe pământ care au respins Cuvântul Său. Aceasta a văzut Noe, când a privit spre El.

Când a privit, Moise a văzut un rug aprins care nu se mistuia. Stâlpul de Foc i-a apărut într-un rug, într-un tufiș, iar din el i-a vorbit un Glas care a zis: *„Scoate-ți încălțăminte din picioare. Eu sunt Cel ce sunt.”*

O, dacă ați putea recunoaște greutatea noțiunii „Eu sunt”! Este trecut, prezent și viitor. Eu sunt veșnic. Eu sunt. Moise l-a văzut pe „Eu sunt” în rugul de foc.

Israel a văzut șarpele de aramă care a fost ridicat de Moise, și a văzut suferința lui Hristos care a luat asupra Sa judecata și boala, deoarece știm că șarpele înălțat arăta spre împăcare: *„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.”* (Ioan 3.14). Cu același scop. De ce? Pentru că au păcătuit și s-au îmbolnăvit. Acel lucru s-a întâmplat ca să le fie luate păcatele și bolile. Tot așa, Isus a fost străpuns pentru păcatele noastre, iar prin rănilor Lui suntem vindecați. Dacă rupeți vindecarea divină de la Hristos, rupeți împăcarea în două și atunci mai aveți numai o jumătate.

Ce vedeți când priviți? Puteți vedea lucrul acesta? Vedeți că El a fost străpuns pentru păcatele noastre și că am fost vindecați prin rănilor Lui? Puteți vedea aceasta când priviți spre El? Sau vedeți numai o parte din împăcare? Puteți vedea ambele părți când priviți spre El? Dacă priviți printr-un crez, vi se va spune: *„Zilele minunilor au trecut,”* dar dacă priviți prin Cuvânt, veți vedea că El este Același ieri, azi și în veci.

Când au fost în pericol pe mare, ucenicii au privit spre El, și atunci au văzut venind spre ei singura salvare pe care o aveau. Marta a privit spre El când moartea era

acolo și a recunoscut că El este Învierea și Viața. Poporul ei L-a refuzat și L-a respins, dar ea a trimis după El. Totuși El nu a răspuns la chemarea ei și nu a venit la fratele ei, dar când a venit, Marta s-a dus să-L întâmpine, a căzut înaintea Lui și a privit spre El de jos în sus, iar atunci a observat că El este amândouă: Învierea și Viața. Amin!

lair, un credincios ascuns, a făcut același lucru. El a fost un fel de prezbiterian, metodist sau baptist, care a crezut cu adevărat, dar nu a putut recunoaște aceasta public, pentru că denomi-națiunea lui nu permitea așa ceva și ar fi fost excomunicat. Dar când fetița lui a fost pe moarte, a trebuit să meargă după Isus, iar când L-a găsit, a ajuns la concluzia că El este Învierea și Viața. În timp ce ei erau în drum spre casă, cineva a venit și a zis: „*Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?*” (Luca 8.49). Când a auzit aceasta, lair a simțit că i se oprește inima, dar El i-a zis: „*Nu te teme. Nu ți-am spus că dacă crezi, vei vedea slava lui Dumnezeu?*” Atunci lair a privit spre Isus și a recunoscut că Isus poate învia morții.

Cei flămânzi au privit spre El și au primit mâncare pentru a trăi. Aceasta a fost o hrană naturală, dar și cei flămânzi duhovnicește pot să privească spre El și să vadă că El este Pâinea Vieții.

Tâlharul de pe cruce a privit spre Isus și și-a găsit iertarea în El: „*Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!*” Și Isus i-a răspuns: „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.*” (Luca 23.42-43). Aceasta a văzut el în ceasul morții sale.

Bolnavii au privit spre El și L-au văzut pe Vindecătorul, așa că orbii priveau și vedeau. Acum depinde la ce vă uitați. La ce vă uitați? Petru și Natanael au privit spre El și au recunoscut că Cuvântul făgăduit prin prorocul Moise, a luat chip: „*Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.*”

Și oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.”

Când Petru a venit în prezența lui, Isus i-a zis: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* Astfel, când L-a văzut pentru prima dată, Petru a știut imediat că acolo era împlinirea făgăduinței Cuvântului lui Dumnezeu. Amin.

Mă întreb dacă voi ați observat același lucru când ați privit prima dată în sus, spre El. Mă întreb dacă vi s-a descoperit Cuvântul făgăduit când ați privit în sus, spre El. Când Natanael a venit în prezența lui Isus, s-a mai îndoit puțin. Biblia ne relatează că Filip s-a dus la el și l-a invitat: *„Vino și vezi pe cine am găsit.”* Astfel, Natanael s-a dus cu el, iar când au ajuns acolo, l-a întrebat probabil: *„Care este?”* Poate că Filip i-a răspuns: *„Este Cel de acolo, care se roagă pentru bolnavi.”* Atunci Natanael s-a înghesuit ca să-L poată vedea mai bine, iar când L-a privit, Isus i-a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.”* (Ioan 1.47).

„De unde mă cunoști?”, l-a zis Natanael. Și Isus i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* Ce a găsit Natanael? El a ajuns la concluzia că acolo era Împăratul lui Israel, așa că a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* (v. 48-49). Aceasta a văzut el când s-a uitat la Isus. El a primit interpretarea Cuvântului adus la lumină înaintea lui, fiindcă a văzut împlinirea textului rostit de prorocul uns, Moise: *„El va fi un proroc ca mine.”* (Deuteronom 18.15).

Odată L-a privit femeia de la fântână, și ce a văzut? Ea a alergat în cetate și a spus ce a văzut: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?”* (Ioan 4.29). Când femeia L-a privit prima dată pe Isus Hristos, a recunoscut că era Mesia.

Oamenii văd și astăzi același lucru, dar îl numesc telepatie; îl numesc spiritism și îi dau tot felul de nume drăcești pe care le găsesc, pentru că nu știu ce privesc. Amin. Ei nu pot pricepe aceasta, fiindcă se uită la un crez și așteaptă un geniu care

să facă ordine în biserică. Și pentru că vor doar mai mulți membri, nu reușesc să-L vadă pe binecuvântatul Isus Hristos în Cuvântul Său confirmat. Așa este.

Depinde după ce vă uitați. Dacă așteptați împlinirea făgăduinței pentru acest timp, o veți vedea, dar dacă priviți după ceva intelectual, după ceva ce v-ați dorit întotdeauna, după un mare fondator, un istoric sau o altă persoană, nu o veți vedea. Dacă Îl vedeți prin Cuvânt, atunci Cuvântul mărturisește Cine este El. Isus i-a provocat pe oamenii din timpul Lui să facă aceasta, dar ei nu L-au putut vedea. El le-a zis: „Călăuze oarbe care conduc orbi! Voi spuneți că Moise este prorocul vostru, dar dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că Moise a scris despre Mine.” Dar ei au fost prea orbi ca să vadă aceasta. Deși se uitau drept la El, au fost prea orbi ca să vadă aceasta.

Acum mă voi referi pentru câteva minute la strălucirea despre care am predicat azi dimineață. Oamenii se uită după ceva, dar nu știu după ce privesc, deoarece au o închipuire falsă cu privire la ceea ce doresc să găsească. Cum puteți să știți ce vreți să găsiți, dacă nu știți ce căutați? Cum vreți să căutați un bostan, când n-ați văzut niciodată vreunul? Cum ați putea găsi o lubeniță, dacă n-ați ști că există așa ceva și cum arată? În cazul acesta ați putea găsi un bostan și să vă gândiți că este o lubeniță, sau ați putea găsi un bolovan și să credeți că este o lubeniță. Voi trebuie să știți după ce priviți. Astfel, singura posibilitate de a găsi ceea ce căutați, dacă Îl căutați pe Isus Hristos, este să vă uitați în Cuvânt, pentru că El este Cuvântul.

El le-a spus: *„Cercetați Scripturile! Voi pretindeți că-i credeți pe proroci, dar sunteți de la tatăl vostru, diavolul.”* Dumnezeu a trimis proroci, dar părinții lor i-au omorât și i-au pus în mormânt: *„Pe care dintre ei nu i-au omorât părinții voștri? Și voi faceți faptele lor!”* Amin. Ei i-au omorât pe oamenii neprihăniți și sfinți, pe bărbații în care nu se putea găsi nici o vină. Nu este de mirare că El i-a numit șerpi și de la diavolul. După ce priviți? Dacă priviți după o persoană evlavioasă... unii sunt de părere că cineva prin care lucrează Duhul Sfânt trebuie să se arate evlavios, pios, dar aceasta nu are nimic a face cu Duhul Sfânt. Dumnezeu nu lucrează prin „îngeri” pioși sau prin oameni care sunt priviți așa; El lucrează prin oameni simpli. Astfel, Biblia spune că *„Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi,”* (Iacov

5.17), dar voi n-ați fi putut sta cu el, fără să-L vedeți pe Isus.

Când Petru și Ioan au fost chemați să dea socoteală despre vindecarea ologului de la poarta „Frumoasă”, deși toți știau că sunt oameni neștiutori și neînvățați, au recunoscut că fuseseră cu Isus, pentru că Viața Lui curgea prin ei.

Depinde după ce priviți. Femeia samariteană a citit Biblia și știa că va veni Mesia. Ea știa și ce va face El, iar când Isus i-a zis: „*Dă-Mi să beau,*” i-a răspuns: „Noi nu avem legături unii cu alții.” Vedeți? El arăta ca un om obișnuit. Dacă ar fi purtat un turban mare și tot felul de ornamente pe haine, ca așa zisele persoane sfinte, femeia ar fi spus: „O, acela este un preot!” și ar fi trecut mai departe. Sau ar fi putut spune: „Acela este un rabin,” și ar fi trecut de asemenea mai departe.

Acolo unde am mâncat astăzi, a venit un preot care avea o mulțime de cruci și alte zorzoane pe el. Uneori este bine ca acești religioși să poarte aceste lucruri pe ei. Eu cred că totul depinde de viața pe care o trăiești, fiindcă atunci nu trebuie să porți hainele unui preot religios pentru a dovedi cine ești. Problema este că uneori ei beau, fumează și se comportă astfel încât trebuie să poarte astfel de haine ca să se știe că este un om religios. Așa este. Dar eu vă spun: adevărata îmbrăcăminte pe care trebuie s-o poarte un om este botezul cu Duhul Sfânt. Aceasta va arăta că sunteți în legătură cu Isus.

Depinde după ce priviți. Bine îmbrăcat, curat și cu turban, nu-L vei vedea niciodată pe Isus, pentru că El a fost un Om simplu. Dumnezeu lucrează prin oameni. Isus a fost un OM, iar Dumnezeu era în acel OM, și El era Dumnezeu.

Când această femeie a văzut semnul mesianic, și anume că El a putut să-i spună ce a făcut greșit și ce era în inima ei, a știut imediat că El era Mesia. Vedeți? Când L-a privit pe Isus, ea L-a văzut pe Mesia. Care erau lucrările lui Mesia? Să cunoască tainele inimii. Ați înțeles aceasta corect? Mă întreb dacă înțelegeți cu adevărat. Ce vă așteptați să vedeți în seara aceasta dacă priviți spre El? El trebuie să fie Același, pentru că Mesia este Cuvântul. Cuvântul! Și Biblia spune în Evrei 4.12: „*Căci*

Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Femeia știa că Mesia va fi Cuvântul descoperit, care-i va putea spune ce nu este în ordine cu ea. Prin aceasta a recunoscut că El era Mesia; nu prin felul cum era îmbrăcat, nici prin cât era de școlit, ci prin semnul prin care i s-a descoperit. Astfel, când L-a privit pe Isus, femeia L-a văzut pe Mesia. Dumnezeu era într-un Bărbat, așa cum fusese făgăduit pentru acel timp.

Dar știți ceva? În epocile despre care am vorbit, au fost mulți care nu au văzut aceasta. Mulți nu au recunoscut aceasta, iar astăzi este la fel. Mulți nu l-au recunoscut pe Moise; mulți nu l-au recunoscut pe Ilie. Nu i-au recunoscut până nu au revenit, iar atunci i-au recunoscut. Necredincioșii din zilele lui Noe au văzut... La ce a privit necredința? Până acum v-am spus la ce au privit credincioșii, iar acum vrem să ne ocupăm de ceea ce au văzut necredincioșii.

Ce au văzut necredincioșii din zilele lui Noe? Ei au văzut un fanatic care a meșterit o așa zisă barcă. Aceasta a fost tot ce au văzut ei: un om bătrân și nebun, cu barbă albă și lungă, care și-a pierdut mințile și afirma împotriva tuturor cercetărilor științifice că acolo sus există apă.

Tuturor le părea rău de acest om bătrân și sărman și nu l-au luat în seamă, ci își ziceau: „În curând va fi declarat nebun, fiindcă și-a pierdut mințile.” Dar Noe avea Cuvântul lui Dumnezeu și pentru că s-a încrezut în El, Dumnezeu a adus dovada că va veni potopul. În ce-i privește pe cei care nu au crezut vestirea lui Noe, au mers în întuneric, și-au găsit sfârșitul în apă și mormântul în iad.

Într-o zi, Faraon a privit, și ce a văzut el? Ce a văzut Faraon? Un fanatic care era numit proroc și avea pretenția să fie eliberați evreii. El a văzut numai un lucrător în lut, un sclav care s-a ridicat în popor și pretindea că este trimis de Dumnezeu ca să facă minuni. Toți se gândeau că și-a pierdut mințile și ziceau: „Lăsați-l să se entuziasmeze mai departe, fiindcă în curând va fi declarat nebun.” Dar Moise îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” Credincioșii: Aaron, Iosua și mulți alții, L-au văzut pe Dumnezeu în Moise, pentru că el făcea lucrările lui Dumnezeu. Acesta este

motivul pentru care știau că Dumnezeu era în el; ei au privit și L-au văzut pe Dumnezeu în Moise.

Tânărul bogat a văzut clar Cine este El, dar a refuzat să-L urmeze pentru că a iubit atât de mult lucrurile acestei lumi, încât nu a putut să-L urmeze pe Isus. Câți bogați ca el vor auzi această înregistrare? Nu trebuie să fii întotdeauna bogat în bani, fiindcă poți fi bogat în plăceri, în plăcerile acestei vieți. Câți oameni, câte fete și băieți se vând pentru popularitate, ca să fie o regină sexy sau un „Ricky” cu un banjo (instrument muzical asemănător unei mandoline) sau o chitară, care prezintă un Rock’n Roll sau dansurile acestea murdare? Câți vor căuta acest fel de bogăție, de popularitate, și se vor opune să-L primească în timp ce stau în adunare și văd că mâna lui Dumnezeu este lucrătoare și că este prezentat Cuvântul Lui? Câți vor face aceasta?

Bogatul s-a decis pentru denomi-națiunea lui, fiindcă credea că va trăi prin ea. Isus era un fanatic pentru acea denomi-națiune, de aceea tânărul a trebuit să aleagă dacă primește ceea ce spunea Isus sau ceea ce spunea preotul lui. De ce nu s-a dus la preotul lui să-l întrebe: „*Ce trebuie să fac, ca să am Viața veșnică?*” Pentru că știa bine că preotul nu știa nimic despre aceasta. De aceea a venit la Isus și L-a întrebat: „*Ce trebuie să fac?*” Și Isus i-a răspuns: „*Împlinește poruncile. Vedeți, El i-a „pasat” mingea direct.*

„Am făcut aceasta,” a răspuns tânărul. Prin ținerea poruncilor el nu avea încă Viața veșnică și știa bine. Voi puteți să țineți toate poruncile și să nu aveți încă Viața veșnică, pentru că Isus i-a zis: „*Dacă vrei să fii desăvârșit, îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă.*” (Luca 18.22). Dar aceasta a fost prea mult pentru el. Noi putem vedea că tânărul bogat a privit și a văzut Cine era El, dar a refuzat să-L primească; iar când a privit data următoare, era în iad. El a privit în sus și l-a văzut pe Lazăr în sânul lui Avraam.

Pilat L-a privit o dată, atunci când L-au adus acolo. El nu L-a văzut niciodată mai înainte. Mâinile Lui erau legate, sângele Îi curgea pe spate și purta pe cap o

coroană de spini. Pilat L-a privit și a fost convins, pentru că un călăreț a alergat galopând pe stradă și i-a înmânat ceva spunând: „Soția ta îți trimite o scrisoare.” El a citit-o, iar ea îi scria: „*Pilat, soțul meu iubit, să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.*” Când a citit acele rânduri, a început să tremure, genunchii i s-au lovit unul de altul și a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu și Împăratul iudeilor, de ce nu le răspunzi nimic? *Ești Împăratul lui Israel?*” Și El i-a răspuns: „Tu ai spus-o.” Pilat a continuat: „Spune-ne adevărul.”

„*Eu pentru aceasta M-am născut.*” Pilat s-a mirat, pentru că toți se aruncau la picioarele lui, plângeau și-l implorau, așa că i-a zis lui Isus: „*Eu am putere să Te omor și am putere să Te las liber.*” Dar El i-a răspuns: „*N-ai avea nicio putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus.*” (Ioan 19.10-11). Da, Pilat era convins că El era mai mult decât un simplu om. Cu siguranță Isus a fost aceasta. Dar care a fost problema? Politica și popularitatea lui au fost mai importante, și astfel L-a respins. Renumele lui era prea important. Politica și poziția lui în viață au fost prea importante ca să-L accept pe acest „fanatic.”

Mă întreb câți „Pilați” vor asculta această bandă, a căror poziție este prea înaltă într-un cult ca să-L primească pe adevăratul Domn Isus, în situația în care se află El astăzi?

La cruce, sutașul roman a privit spre Isus. Pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despiciat, soarele s-a întunecat în mijlocul zilei și s-a făcut întuneric. Nici stele nu au răsărit ca să lumineze. A fost un cutremur puternic și stâncile s-au despiciat, iar din cer a coborât un fulger care a rupt în două perdeaua din Templu. Oamenii au început să strige și au fugit speriați, fiindcă nu știau ce se întâmplă. Soldatul roman care a ajutat să fie pironit, l-a înfipt sulița în inimă, iar după aceea s-a uitat la El, dar era prea târziu. El a privit și a crezut, dar era prea târziu. Era prea târziu pentru că înfipsese sulița în inima Mântuitorului.

Mă întreb câți „romani” de astăzi au făcut același lucru și îl vor mai face încă? S-ar putea ca într-o zi să priviți spre El, dar atunci s-ar putea să fie prea târziu pentru voi. Mulți oameni de astăzi vor veni în ziua aceea, dar va fi la fel, pentru că au știut

și nu au făcut nimic.

Fratele Wood a fost ieri aici, în fabrica „Slider.” Amintesc aceasta numai pentru că se potrivește în acest mesaj. Acolo lucrează un romano-catolic, iar fratele s-a dus acolo ca să aducă beton pentru capela de aici. Când a ajuns acolo, el a spus pentru ce folosește betonul, iar romano-catolicul acela l-a întrebat: „Nu acolo este fratele Branham?”

„Ba da,” a răspuns fratele Wood. Și bărbatul acela a continuat: „Pot să spun un singur lucru: când se roagă el, Dumnezeu răspunde.” Eu am fost uimit că el știa aceasta, dar acel bărbat a văzut confirmarea și faptul că este cu adevărat Evanghelia și nu eu. Foarte bine ar putea fi altcineva care să-L reprezinte pe Hristos, pentru că noi vorbim despre Cuvânt, și nu despre un om.

Aceasta este ceea ce încerc să vă spun: ei văd clar Cuvântul confirmat, ca și Pilat, ca soldații romani și ca ceilalți oameni din vremea aceea, și mă întreb: oare veți aștepta și voi până când va fi prea târziu? Vedeți? Soldatul acela ar fi trebuit să folosească sulita în direcția opusă. Curând ușile se vor închide la fel ca în zilele lui Noe, iar atunci va fi prea târziu. S-ar putea ca într-o dimineață să vă treziți și să ziceți: „Vreau să ies din încurcătura aceasta!” Nu așteptați prea mult ca să faceți aceasta, ci priviți acum în sus și trăiți!

Luther și-a întors privirea de la denomi-națiunea catolică și ce a văzut atunci? Stâlpul de Foc. El a văzut o biserică independentă. Wesley și-a întors privirea de la biserica anglicană și a văzut același lucru; și la fel s-a întâmplat cu mișcarea penticostală. Ei și-au întors privirea de la denomi-națiuni. Și ce au devenit? Un popor mare și puternic. Ce au făcut fondatorii acestor mișcări? Luther, Wesley și ceilalți, au văzut ce au făcut oamenii, și-au întors privirea spre El și au ieșit afară. Dar copiii lor, care au venit după ei, au privit înapoi și au dus gruparea exact în încurcătura din care ieșiseră înaintașii lor. La ce priviți? Fondatorii au văzut bine, dar oamenii care au venit după ei, au privit înapoi la lucrurile de care se despărțiseră fondatorii și au făcut exact lucrul împotriva căruia se ridicaseră ei, unșii lui Dumnezeu.

Voi știți că trebuie să mă grăbesc pentru că voi avea un rând de rugăciune, și știu că mulți dintre voi vor pleca la drum.

Într-o zi am privit în sus și am văzut că Cuvântul S-a făcut trup; L-am văzut pe Alfa și Omega. Nu am văzut trei, patru sau cinci, ci am văzut Unul singur; L-am văzut pe Mântuitorul meu, și L-am văzut ca fiind Cuvântul; L-am văzut ca fiind Lumina; L-am văzut ca fiind Dumnezeu tare; L-am văzut pe Dumnezeu în El; am văzut Stâlpul de Foc; am văzut în El exact ceea ce spune Scriptura: am văzut că El este Alfa și Omega; că El este Stâlpul de Foc; că El este Același ieri, azi și în veci; am văzut că El a spus din Stâlpul de Foc: *„Nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi.”*

Fraților, cred că în seara aceasta am putea cânta cântarea: Privește în sus și trăiește, fratele meu, trăiește.

Privește acum la Isus și trăiește,

Căci așa este scris în Cuvântul Lui, aleluia!

Tu ai nevoie doar să privești în sus și să trăiești.

Priviți! Ce vedeți? Vedeți eliberarea? Vedeți Cine este El? Priviți în Cuvânt și vedeți Cine a fost El, apoi priviți în același Cuvânt și vedeți că El este și astăzi Același care a fost atunci. El este realitatea simbolizată de șarpele de aramă, pentru că a fost ridicat pentru același motiv: din cauza păcatului și a bolii.

Într-o zi, Iuda, care până atunci s-a uitat doar la bani, pentru că el ținea punga, L-a privit pe Isus și știți ce a făcut când a văzut Cine era cu adevărat? A recunoscut că este vinovat și că nu mai este vrednic să trăiască, așa că s-a dus și s-a spânzurat.

Într-una din cele mai importante dimineți din istoria timpului - cu aceasta voi încheia - la Ierusalim s-a întâmplat ceva. Deodată a venit un grup de soldați la închisoare. Pot să aud zăngănitul lanțurilor și cum și-au pregătit sulile pe stradă. „Cine este înăuntru?” „Baraba, și așteaptă să fie executat.” El este un hoț și un criminal; este un om îngrozitor și trebuie să moară. Când a auzit pașii soldaților, primul lui gând a fost: „Acum am ajuns prea departe, și dimineață voi fi executat.” Atunci temnicerul a deschis ușa și a spus:

„Ieși afară, Baraba!” El a ieșit afară și a zis: „Cred că acesta este sfârșitul meu.” Dar atunci i s-a spus: „Baraba, ești liber!”

„Ce?” a întrebat uimit. „Cum sunt? Liber?” „Da, ești liber.” „Cum se poate aceasta?” Și cineva i-a zis: „Vino înapoi și privește acolo, Baraba! Îl vezi pe Bărbatul care moare sus pe deal? El atârna acolo în locul tău!”

În seara aceasta mă întreb dacă noi toți putem privi în sus și să vedem ce a văzut Baraba, și anume, că Cineva a luat locul nostru. El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui, eu am fost vindecat. Voi toți ați fost vindecați! Mă întreb dacă noi, vinovații, care ar trebui să fim bolnavi, vedem eliberarea noastră în El? Voi, care ar fi trebuit să mergeți în iad, vedeți în El eliberarea voastră și intrarea în cer? Mă întreb dacă puteți vedea ceea ce a văzut Baraba în ziua aceea.

Isus a zis: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.”* Biserica, dacă El a spus: *„Voi Mă veți vedea,”* aceasta dovedește că voi puteți privi din nou spre El. *„...voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi, da, voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”*

Unde-L vedeți? În Cuvânt. El este Cuvântul. Priviți în Cuvânt și vedeți ce conține făgăduința, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

În seara aceasta, în Jefersonville, în capela Branham, El este Același care a umblat prin Galilea. Ce așteptați să vedeți? Un fondator? Un bărbat al denominațiilor? Nu veți vedea niciodată așa ceva în Isus. Priviți cumva după un mare preot? Nu veți vedea niciodată aceasta în Isus. Nu! Cum puteți să-L vedeți voi pe Isus? Prin faptul că Se face cunoscut Cuvântul, pentru că El fost Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. În seara aceasta, El este ce a fost atunci și va fi pentru totdeauna

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Doamne Isuse, rugăciunea mea este să mă ajuți să-mi întorc privirea de la îngrijorările vieții. Eu știu, Doamne, că noi suntem doar un popor simplu și fără multă școală; și nu avem bogății mari în lumea aceasta, dar Te iubim, Doamne. Eu vorbesc pentru acești oameni care n-ar sta înghesuiți aici, suportând cu greu căldura, sau tremurând afară în frig și purtându-și copiii cu ei, dacă ar dori să vadă altceva în afară de Tine. Nici bolnavii și suferinzii, n-ar veni dacă n-ar vrea să Te vadă pe Tine. Doamne, oamenii aceștia n-ar veni să vadă un om. Pe stradă sunt destui oameni care seamănă unii cu alții, dar ei au venit aici să vadă OMUL, să-L vadă pe Omul lui Dumnezeu, pe Isus din Nazaret, care S-a arătat în trup și este Dumnezeu.

Tată, Tu ne-ai permis să știm că în scurt timp lumea nu Te va mai vedea. Indiferent cât de mult privesc, nu vor vedea. Dar Tu ai spus: „*Voi, adevărații credincioși, Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.*” Tu ne-ai făgăduit că atunci când vom privi, vom vedea. Te rog să împlinești din nou, în seara aceasta, acest Cuvânt cu noi, astfel încât să privim și să-L vedem pe Isus, care ni se prezintă în același fel ca întotdeauna, și anume, în timp ce-Și împlinește Cuvântul.

Preia Tu totul, de acum încolo, Doamne. Mai înainte am spus ceva, și am vorbit din inimă, despre aceste trageri, fiindcă Tu m-ai lăsat să știu aceste lucruri. Oricât de tainice par, dacă ne-am putea birui în adâncul sufletului nostru, am putea vedea că aceste lucruri nu pot fi spuse atât de desăvârșit, mai dinainte, dacă n-ar veni de la Dumnezeu.

Cum am putea vedea că prima tragere a avut loc? Cum a putut avea loc a doua?

Cum poate să aibă loc a treia? Cum a fost posibil să stăm aici, și cu luni de zile înainte, să putem anunța ce se va întâmpla la Tucson, că vor fi deschise cele șapte Peceți și că lucrurile tainice ale lui Dumnezeu care au fost ascunse de la începutul timpului, vor fi descoperite? Noi vedem că mărturia s-a confirmat și a fost dovedită și de știință.

Doamne, Tu ești Adăpostul și Puterea noastră; ești tot ce avem. Îți mulțumesc, Doamne, pentru că ai îngăduit ca și eu să fiu o parte din marele Tău plan. Îți mulțumesc pentru că sunt o parte a Trupului Tău și împreună cu mulți alții, din diferite biserici de pe tot pământul, suntem mădularele Trupului tainic al lui Hristos. Întotdeauna când privim în jurul nostru Îl vedem pe El: Îl vedem în ciripitul păsărilor; Îl vedem în răsăritul soarelui și în apusul lui; Îl auzim într-un cântec; Îl recunoaștem în poporul Său și Îl vedem cum Își confirmă Cuvântul. Doamne, Tu ești Dumnezeul nostru. De dimineață dorim să Te chemăm, pentru că Tu ești Tatăl nostru îndurător. Iartă-ne toate greșelile noastre.

Doamne, noi suntem în timpul sfârșitului și eu văd că ușile, ușile posibilităților, vor fi închise în curând. Acesta este motivul pentru care Te rog, Doamne, să mă ajuți să merg cât timp mai este ziuă și mai pot merge în unele locuri. Întărește-mă pentru că îmbătrânesc; reînnoiește-mi puterea, Doamne. Ajută-mă să pot face ceva pe câmpul misiunii în timp ce aștept acest moment mare care va veni. Ajută-mă, Doamne, ca atunci când voi merge afară, să fiu în stare să ajung cumva la ultima sămânță hotărâtă mai dinainte, ca astfel să poată reveni Domnul Isus. Ajută-mă, Dumnezeule!

Iar dacă eu pregătesc doar terenul pe care va sta altcineva, îngăduie să se întâmple aceasta în curând, Doamne, ca să se împlinească Cuvântul Tău, fiindcă dorința inimilor noastre este să vedem Cuvântul Tău împlinit. Noi Te iubim și Te credem. În mijlocul oamenilor necredincioși și îndoielnici, într-o generație cum este cea de astăzi, noi credem că Cuvântul Tău, Doamne, Dumnezeul meu, nu va da greș; noi credem că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Tău nu va trece. Pentru aceasta stăm plini de curaj.

Tată, în grupul acesta mic, care stă aici și așteaptă, sunt multe boli și probabil, mulți nemântuiți și oameni care sunt salvați, dar care nu au fost încă umpluți cu Duhul Sfânt. Doamne, Dumnezeu meu, doresc să vii în așa fel prin Cuvântul făgăduinței Tale, încât oamenii să privească în sus și să-L vadă pe Isus, iar atunci să se plece și să-și predea inimile Lui. Îngăduie ca bolnavii să privească în sus și să vadă că nimeni în afară de Dumnezeu, nu poate face aceasta, fiindcă este Cuvântul Lui făgăduit. Fie ca lucrurile care au fost spuse în cele două mesaje de astăzi, să fie confirmate. Totul este în mâinile Tale, Doamne: eu sunt în mâinile Tale și la fel ascultătorii. Lucrează prin noi, Doamne, pentru ca Numele Tău cel mare să fie onorat. Îngăduie aceasta, o, Veșnicule, spre slava lui Dumnezeu. Amin.

Știu că este cald, dar cu toate acestea voi încerca să mă rog pentru bolnavi. Mai dați-mi încă cincisprezece sau douăzeci de minute. Nu știu câte numere de rugăciune au fost împărțite, dar începem să ne rugăm pentru bolnavi. Vedeți? Ce este? Știu că am întârziat puțin și că am depășit timpul cu vreo cincisprezece minute, dar vreau să vă mai spun ceva. Aceste minute ar putea hotărî dacă vom petrece veșnicia în cer sau în iad. Priviți, stați în rugăciune și fiți atenți! Ascultați Cuvântul și vedeți dacă El mai este încă același Hristos. Probabil mă cunoașteți cu toții, dar eu nu-i cunosc pe mulți dintre voi, pentru că nu sunt destul de mult timp aici ca să vă pot cunoaște pe toți, sau poate mulți dintre voi nu sunteți din acest oraș. Câți sunt din afară? Ridicați mâna, vă rog. De curând am întrebat pe cineva din oraș: „Vei veni și tu odată?” la care el mi-a răspuns: N-are rost, pentru că vin atât de mulți din afară, încât noi nu mai putem intra.” Aceasta este în ordine, pentru că vom găsi o cale. Veniți, totuși. Ei au avut această ocazie înaintea voastră.

Gândiți-vă că eu sunt numai fratele vostru. Sunt sigur că veți înțelege aceasta. Eu sunt doar un om, dar El este Dumnezeu, și Dumnezeu poate lucra, a lucrat și va lucra întotdeauna prin oameni. Nu priviți la mine sau la un alt om, ci priviți în sus, spre Isus Hristos. În seara aceasta priviți spre ceea ce a făgăduit Scriptura. Sunt o mulțime de texte biblice pentru fiecare făgăduință dată, dar câți cred Evrei 13.8: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*? Câți cred Ioan 14.12: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*? Câți cred că El a făgăduit că aceleași lucruri pe care le-a făcut El atunci, când a descoperit tainele inimilor, le va face din nou în zilele din urmă, chiar înaintea revenirii Lui? Noi știm cu toții aceasta, și știm că sunt

sute de versete asemănătoare.

Să nu vă uitați doar după un păstor sau după un predicator, ci uitați-vă să-L vedeți pe Isus. Nu priviți omul, ci vedeți-L pe Hristos când vă uitați! Vedeți-L pe El! Dacă v-aș putea ajuta, aș face-o, dar eu nu pot face nimic, nu vă pot ajuta. Eu sunt doar fratele vostru, dar El este Domnul vostru, deci, priviți la El și credeți!

Ce este, prieteni? Unde ne aflăm? Am ajuns la sfârșit. Am ajuns în timpul când trebuie să se întâmple ceva, de aceea trebuie să zicem: „Da” sau „Nu”. Are Dumnezeu dreptate sau nu are? Astăzi am ținut două predici în care am încercat să vă spun Cine este El; Cine a fost și Cine este El. Când privim în sus, în seara aceasta, dorim să privim spre El.

În Numele Domnului Isus, rămâneți pe locurile voastre și nu vă mai plimbați înapoi și încolo! Stați liniștiți până sunteți chemați. Același lucru este valabil și pentru copii. Dacă voi spune: „Plecați-vă capetele!” să faceți repede aceasta, iubiților, pentru că din cancer și din alte boli ies duhuri rele care merg prin popor și intră în alții. Toți care știu și cred că Scriptura vorbește despre aceasta, să spună „Amin”.

Noi găsim în Biblie că duhurile rele au mers de la unul la altul, după ce au fost scoase afară, și au încercat să găsească un loc de adăpost. Noi am trăit adesea asemenea experiențe, în adunări. Astfel, oamenii au venit sănătoși, au stat în audiență și au criticat, iar după o zi sau două, au orbit, s-au îmbolnăvit de cancer sau au paralizat, din cauză că nu au crezut. Eu nu sunt răspunzător pentru ei, ci doar pentru cei credincioși. Mulți dintre ei au fost internați de ani de zile în instituții medicale și mai sunt încă acolo, în timp ce alții au decedat deja, și aceasta li s-a întâmplat pentru că au fost aroganți și necredincioși. Acesta nu este un loc pentru necredincioși, ci doar pentru cei credincioși. Aveți credință în Dumnezeu!

Tată ceresc, adunarea este lăsată acum în seama Ta. De fapt, tot timpul Ți-a fost predată. Până acum, eu am vorbit despre Cuvântul Tău, dar de acum încolo nu mai

pot spune nimic, ci trebuie să vorbești Tu, Doamne. Lasă să vadă toți că slujitorul Tău le-a spus adevărul. Probabil printre noi sunt mulți oameni bolnavi care nu se află în rândul de rugăciune, dar Tu ești aici, Doamne și îi poți vindeca și acolo printre ascultători; Tu poți să vindeci peste tot. Confirmă Cuvântul Tău, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum, dăruieți-mi pentru un moment atenția voastră neîmpărțită. Aș vrea să-i văd pe toți cei aflați în rândul de rugăciune. Cred că nu cunosc pe nimeni. Ridicați mâna dacă vă aflați în rândul de rugăciune și știți că nu vă cunosc. Desigur, ei îmi sunt necunoscuți. Câți dintre ascultători știu că eu nu știu nimic despre ei? Ridicați și acolo mâinile. Sigur că da. Eu nu-i cunosc pe mai bine de nouăzeci și cinci la sută dintre oamenii aflați aici. Așa este.

Aici este o femeie pe care n-am văzut-o în viața mea; îmi este total necunoscută. Poate este aici din cauza unei boli sau poate are un alt motiv; poate are probleme financiare, poate are greutate acasă, sau poate este aici pentru altcineva. Eu nu știu care este cauza, dar este o situație identică cu cea din Ioan 4: un bărbat și o femeie se întâlnesc pentru prima dată. Fără îndoială, femeia care l-a întâlnit pe Isus, era mai tânără decât El, deoarece El arăta mult mai în vârstă. Biblia spune că arăta de vreo cincizeci de ani. (Ioan 8.57). Probabil era o femeie tânără și frumoasă și a venit la fântână.

În seara aceasta, aici se întâlnesc din nou doi oameni care nu se cunosc: unul tânăr, iar celălalt în vârstă. Ea a venit aici dintr-un motiv anume, pe care nu-l cunosc. Poate este o înșelătoare. Ea poate să stea aici și să spună cu totul altceva, ca să vadă ce se va întâmpla. Dacă ar fi așa, fiți atenți ce se va întâmpla. Eu nu o cunosc pe doamna aceasta, nu am văzut-o niciodată. Și ea a ridicat mâna în semn că nu o cunosc; o ridic și eu în semn că nu am mai întâlnit-o niciodată. Sunt doar un om și ar trebui s-o întreb: „Ce dorești, doamnă? De ce ești aici?”, iar ea ar putea să-mi răspundă: „Domnule Branham, sunt aici pentru că am cancer.” sau: „Sufăr de TBC...” „Am o tumoare,” sau: „Nu am bani...”, sau: „Am fost părăsită de bărbatul meu,” sau: „Nu sunt căsătorită, dar m-a părăsit prietenul meu.” Eu aș continua: „În ordine. Mă voi ruga pentru tine,” și-mi voi întinde mâinile zicând: „Doamne Dumnezeule. Dă-i acestei femei ceea ce-și dorește. Te rog, fă aceasta,

Isuse,” apoi aş lăsa-o să plece. Mă gândesc că dacă crede, ea va primi ceea ce cere. Ar fi bine, pentru că această slujbă există deja de mulţi ani.

Dar pentru ultimele zile a fost făgăduit că Îngerul, Dumnezeu, va locui într-un trup omenesc, așa cum s-a întâmplat înainte de arderea Sodomei și Gomorei. Atunci El a stat cu spatele spre cortul în care se afla Sara, și i-a spus lui Avraam ce gândea ea în ascuns. Era îmbrăcat ca un om, dar era Dumnezeu în trup omenesc. Singura posibilitate ca Dumnezeu să facă aceasta din nou astăzi, este să vină în voi. Aceasta ar arăta că Dumnezeu Se face cunoscut în trup omenesc, pentru că Isus a spus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.28,30).

Noi avem mesagerul și îl avem pe Billy Graham și pe ceilalți care s-au dus în Sodoma. Dar Biserica aleasă a primit mesajul și mesagerul. Dacă Duhul Sfânt îi va spune ceva acestei doamne... Eu nu pretind că El va face aceasta, dar dacă vine și mi spune de ce ești aici, ce dorești, ce ai făcut sau ce dorești să faci, atunci vei ști că aceasta trebuie să vină dintr-un Izvor supranatural. Noi stăm doar aici, este adevărat? Tu ai ști că trebuie să vină dintr-o putere supranaturală pentru că Biblia spune că Isus a făcut același lucru și a făgăduit că îl va face din nou în zilele din urmă. Așa Îl vei crede. Câți ați face la fel? Atunci L-ați vedea pe Isus, ați vedea Cuvântul Lui. Voi întrebați: „Este El Cuvântul?” Biblia spune că este. Și tot Biblia spune că Cuvântul deosebește gândurile inimii noastre. Corespunde aceasta? Atunci și Cuvântul care este exprimat prin buze omenești va deosebi gândurile. Eu nu pot face aceasta, nu am nici o posibilitate să fac aceasta pentru că nu vă cunosc, dar El vă cunoaște și El este Cuvântul. El este singurul care poate face legătura între duhul vostru și duhul meu, așa cum s-a întâmplat cu femeia de la fântână. Astfel, El poate să-mi arate de ce este ea aici, ce a făcut sau ce dorește. Numai atunci pot să-i spun aceasta, restul rămânând în seama ei. Poate întrebați: „Frate Branham poți s-o vindeci?” Nu, nu, eu nu pot face aceasta, dar El a făcut-o deja. Prin rănile Lui suntem vindecați. Aceasta se întâmplă numai pentru ca credința ei să fie zidită, pentru ca ea să fie conștientă că dacă El știe ce a fost în trecutul ei și ce dorește, știe și cum să i-o dea și ce va fi. Corespunde aceasta? Toți cred acest lucru.

Acum stați cu adevărat în rugăciune. Rugați-vă toți cei care nu aveți numere de rugăciune. Gândiți-vă că într-o zi, Isus a mers printr-o mulțime de oameni, iar o femeie s-a atins de haina Lui. Atunci El S-a întors și a întrebat: „Cine M-a atins?” apoi a privit prin mulțime până când a găsit-o și i-a zis că a avut o scurgere de sânge care a fost vindecată pe loc. Biblia spune că acum El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea slăbiciunilor noastre. Este adevărat? Mă uit la fratele Way, care stă lângă soția lui. Nu demult, bărbatul acesta a stat aici, iar în timp ce predicam, s-a întâmplat ceva ca atunci când Pavel a predicat toată noaptea: acest bărbat a căzut mort la pământ, aici, în fața ascultătorilor. Dar Duhul Sfânt l-a adus înapoi la viață, fiind o dovadă că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Câți nu l-ați văzut niciodată pe fratele Way, dar vreți să-l cunoașteți? Ridicați mâna. Frate Way, vrei să te ridici, te rog? Aici este bărbatul care a căzut mort în locul unde stătea. Alături de el este soția lui, o soră medicală calificată. Ea a fost prezentă când s-a întâmplat aceasta: pulsul i s-a oprit, ochii i s-au dat peste cap și fața i s-a înnegrit pentru că bărbatul făcuse un atac de cord. Medicul îi spusese că are o problemă la inimă, iar eu știam aceasta prin darul deosebirii și îl avertizasem. Dar atunci, inima lui s-a oprit dintr-o dată și a căzut jos mort. Eu am trăit așa ceva de șase sau de șapte ori și am văzut cum Domnul Isus i-a adus înapoi la viață. Eu am văzut că El a făcut aceasta și știu că poate s-o facă și în seara aceasta.

Acum iau fiecare duh de aici sub controlul meu, în Numele Domnului Isus Hristos, spre slava lui Dumnezeu. Fiți respectuoși. Fiți atenți. Acum doresc să vorbesc cu tine, doamnă, fiindcă, așa cum am predicat, doresc să ajung la duhul tău. Tu ai viață, pentru că altfel nu ai fi aici. Dacă n-ar fi așa, ai fi doar o ființă fără viață. Dar ființele vii posedă o viață care le conduce, iar prin ceea ce gândiți și prin cuvintele pe care le roștiți, arătați ce sunteți, ce viață este în voi.

Noi suntem aici și credem. Isus i-a zis femeii: „Dă-Mi să beau!” dar ea i-a răspuns: „N-ar trebui să mă rogi aceasta, pentru că eu sunt samariteană, iar Tu ești iudeu. Între noi nu sunt nici un fel de legături și nu vorbim unii cu alții.” Noi doi suntem dintre neamuri, dar stăm aici și Îl credem pe Dumnezeu. Dacă Duhul Lui vine jos și lucrează prin dar, și îți spune, prin mine, ce problemă ai, vei ști dacă corespunde sau nu. Tu ai trăit o parte din această viață și ai darul credinței. Astfel, dacă crezi

ceea ce-ți spune El, s-a întâmplat deja și va avea efect asupra tuturor celor prezenți.

Stați cu toții în rugăciune. Femeia suferă de ceva la gât. Dacă este adevărat, ridică mâna. Eu n-am mai văzut-o niciodată, dar este aici ca să mă rog pentru gâtul ei. Când am spus aceasta, ea a știut că este Ceva aproape de ea. Se poate vedea că este mișcată în interiorul ei; este într-adevăr un sentiment plăcut.

Este Lumina care se poate vedea în fotografia de acolo. Unde ești, George? Lumina care se vede în fotografie, stă exact peste această femeie. Este o altă dimensiune. Femeia este o credincioasă adevărată, nu una prefăcută. Fiind credincioasă, crezi că sunt slujitorul și prorocul Lui? Trebuie să fie așa ca să pot ști aceasta. Crezi că El poate să-ți spună și altceva ce ai în inimă? Bine. Tu ai pe inimă pe cineva pentru care te rogi; este vorba de un copil. Crezi că El poate să-mi arate ce nu este în ordine cu el? Are un virus, este adevărat? Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Ești doamna Walker și nu locuiești aici, ci vii din Georgia. Te vei întoarce acasă sănătoasă, pentru că Isus Hristos te-a vindecat. Nu te mai îngrijora pentru că a trecut. Dumnezeu te binecuvântează, soră.

Cum îți merge? Aici este o altă femeie, Eu nu o cunosc, nu am văzut-o în viața mea, așa că pentru mine este doar o femeie care stă aici. Vedeți, am predicat de la ora 20.00, iar acum este ora 22.00, deci două ore, dar un singur caz prin darul deosebirii m-a slăbit mai mult decât cele două ore de predicare. Voi spuneți: „Chiar este adevărat acest lucru?” O, da! Când femeia cu scurgerea de sânge s-a atins de haina Lui, Isus a zis: *„Am simțit că a ieșit o putere din Mine.”* Putere. Este adevărat? Acel lucru L-a afectat, L-a slăbit.

Aici este o femeie pe care n-am mai văzut-o niciodată. Între timp, Billy s-a dus și l-a adus aici pe George. El este din biserica baptistă. L-am chemat ca să vadă că noi vorbim despre Dumnezeu. Familia lui este foarte amabilă. Tatăl lui este un bărbat cumsecade și este misionar în Mexico. El este bolnav și eu îl aștept să vină. George, fii foarte atent. Eu nu o cunosc pe doamna aceasta și n-am mai văzut-o niciodată, dar aici este prezent Duhul Sfânt, dragostea lui Isus. Aceasta o putem

confirma toți.

Vei crede dacă Domnul Isus îmi descoperă ceva despre tine? Dacă aș putea să te vindec, aș face-o, dar eu nu pot face ceea ce a făcut El deja. Chiar dacă ar sta El însuși aici și ar purta costumul pe care mi l-a dat mie, nu te-ar putea vindeca pentru că a făcut-o deja. Prin rănilor Lui suntem vindecați. Sigurul lucru pe care ar putea să-L facă ar fi să se prezinte conform Cuvântului, așa cum a făgăduit-o, ca să-ți arate că este Același ieri, azi și în veci. El a făgăduit că va face aceasta. Dacă El mă folosește numai ca să-ți arate de ce ești aici, vei folosi această credință pe care o ai în El, ca să primești lucrul pentru care ești aici? Crezi din toată inima? Bine. Fie ca Domnul să îngăduie aceasta. Văd că femeia are o boală de stomac. Acest lucru s-a descoperit în urma unei consultații. Așa este, ai o ruptură în stomac. Crezi că Dumnezeu o poate vindeca? Dumnezeu să te binecuvânteze. Tu nu ești de aici. A trebuit să faci un sacrificiu ca să poți veni până aici, fiindcă ești din Tennessee. Așa este. Doamnă Harkness, întoarce-te acasă și nu te îndoii. Dacă poți crede, ești vindecată.

Ce faci, doamnă? Din câte știu, nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată. Dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că sunt slujitorul Lui și că Cuvântul pe care L-am predicat este Adevărul? Cineva ți-a dat un număr de rugăciune, poate fiul meu sau cineva de la intrare. Numărul tău a fost strigat și iată-te aici. Tu ai o boală de nervi care te deranjează. Și te mai rogi pentru cineva care te însoțește. Este soțul tău, care are o problemă duhovnicească peste care nu poate trece. Ai și un copil bolnav. Voi nu sunteți de aici, ci din nord, din Alberta, Canada. Așa este. Tu crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu și că ceea ce ți-am spus este adevărat, așa că duceți-vă acasă și primiți lucrurile cerute. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.

Eu sunt un străin pentru tine, și la fel tu pentru mine. Nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că sunt slujitorul Lui? Din toată inima? Eu nu știu nimic despre tine. Dacă aș putea să te vindec, aș face-o, dar eu nu sunt vindecător. Sunt doar un om, dar El este Dumnezeu. Sunt puțin dezorientat pentru că între noi stă o femeie în vârstă. Este cineva pentru care te rogi. Da, este mama ta și are probleme cu tensiunea. Tu ai o infecție la rinichi. Așa este. Crezi? Mama ta nu este

aici, dar când ajungi la ea, să iei eșarfa pe care o porți la gât și s-o pui peste ea. Să nu te îndoiești, căci tensiunea o va părăsi și infecția ta va dispărea. Crezi din toată inima?

Vedeți, eu privesc peste toată adunarea și se pare că se formează o ceață. *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* În seara aceasta, El a făcut aici același fel de lucruri ca atunci. Așa este.

Eu nu o cunosc pe doamna aceasta tânără. Este o străină pentru mine. Crezi că sunt slujitorul Lui? Un moment. În fața mea a apărut un bărbat, cineva din adunare. O clipă. Lumina a plecat de aici și s-a dus la un bărbat. Să revenim la femeie. Cred că darul deosebirii s-a descoperit deja de șase sau șapte ori. Dacă Domnul îmi va descoperi care este problema acestei femei, veți crede și voi ceilalți? Din toată inima? Ați putea să-L primiți pe Hristos pe baza aceasta? O singură descoperire a acestui dar ar fi trebuit să fie de ajuns, dar dacă se întâmplă de trei ori, este confirmat. Printre noi s-a întâmplat de zeci de mii de ori și nu a greșit niciodată.

Tu nu ești aici pentru tine, ci pentru un bărbat. Îl văd stând cu capul plecat. El fumează, iar tu te rogi pentru el ca să scape de patima aceasta. Fie ca Dumnezeu să-ți împlinească cererea, soră. Du-te, crede din toată inima, și fie ca obiceiul acesta drăcesc să-l părăsească pe soțul tău, în Numele Domnului Isus.

Tu ai probleme cu spatele, Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Da? Bine. Du-te și spune: „Mulțumesc, Doamne.”

O cunosc pe femeia aceasta... Cred că este fiica sorei Neese, nu-i așa? Dumnezeu să te binecuvânteze. Problema pe care o ai la spate, va pleca acum, și poți merge acasă vindecată. Crezi că Dumnezeu poate vindeca artrita aceea? Du-te, crede din toată inima și spune-I că Îl crezi.

Ce faci, domnule? Crezi că Dumnezeu poate vindeca problema pe care o ai la stomac? Bine, atunci du-te și spune: „Mulțumesc, Doamne, pentru că mă voi face bine.”, și vei fi bine.

Alt caz de artrită. Crezi că Dumnezeu te va vindeca dacă îmi pun mâinile peste tine? („El a făcut aceasta de multe ori, când tu ți-ai pus mâinile peste mine, frate.”). Ați auzit? Domnul s-o binecuvânteze pe sora mea și să-i dăruiască din nou eliberarea, în seara aceasta. Amin. Crede numai!

Probleme cu inima și cu stomacul. Crezi că Dumnezeu le poate vindeca? Bine. Du-te în Numele Domnului Isus și fie ca El să te vindece.

Ce mai faci, tinere? Ai astmă, dar crezi că Dumnezeu poate vindeca astma? Du-te și crede, fiindcă El o va face. În ordine.

Diabet. Crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece sângele și să te facă sănătos? Crede-L și o va face. Crezi din toată inima?

Dacă nu ți-aș spune nimic, ci mi-aș pune doar mâinile peste tine, crezi că Duhul Sfânt este aici ca să te facă bine? Așa se face. Vino aici. Cer în Numele lui Isus Hristos să plece de aici vindecat. Amin.

Vino, doamnă. Crezi că Dumnezeu poate să vindece boala femeiască de care suferi, fără să spun nimic? O, iar-mă! El a spus-o deja. Du-te și Dumnezeu să te binecuvânteze.

Domnule, crezi din toată inima? Dumnezeu vindecă inima, nu-i așa? El îi face bine pe oameni. Sunt sigur că o face pentru că El este Dumnezeu. Credeți? Credeți din toată inima? Aveți credință în Dumnezeu.

Acum câteva minute s-a întâmplat ceva cu un bărbat. A fost un accident sau așa ceva, pentru că sângera. Bărbatul stătea aici și eu m-am rugat pentru el. Este J.T. Parnell. Tu ai o hemoragie internă, dar crezi că Dumnezeu te va vindeca? Bine, atunci hemoragia se va opri, J.T. Să crezi din toată inima.

Lumina este deasupra doamnei care stă lângă fratele Grimsley. Este vorba de doamna aceea micuță, cu guler. Maria, eu nu te cunosc, dar așa te numești. Tu ai probleme duhovnicești și ești foarte nervoasă. Uită, căci totul va fi bine. Crede din toată inima. Ai credință în Dumnezeu. Micuța doamnă, care stă în rândul din spate, este din Michigan și suferă de o boală femeiască. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Atunci poți primi ceea ce ai cerut. Crezi aceasta? Amin. Ridică mâna și spune: „O primesc.” Bine, poți pleca acasă și să te faci bine. Eu nu o cunosc pe femeie, dar Dumnezeu o cunoaște.

Dar tu, care stai pe acest pat? Ești singurul om paralizat din locul acesta, sau care stă pe un pat. Eu sunt un străin față de tine, nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Umbra morții este peste tine, ai cancer. Tu vii de departe, din Cincinnati și te numești domnul Hawk. Crede din toată inima. Primește-L pe Isus Hristos și fii vindecat, pentru că dacă zaci acolo, vei muri. Câți din cei prezenți Îl credeți în clipa aceasta? Credeți din toată inima? Atunci ridicați-vă cu toții. Ridicați-vă. Acum, puneți-vă mâinile peste cineva de lângă voi și rugați-vă așa cum știți.

Unde este sora Brown? M-a sunat și mi-a spus că nu-și poate ridica mâinile. Eu am văzut că ceva nu era în ordine cu sângele ei, avea diabet. Unde este? Da, este aici, cu doamna Dauch. Bine, soră Brown, în seara aceasta vreau să crezi din toată inima. Tu știi ce este rău cu tine, dar vreau să crezi, pentru că ai ieșit din spital și ai venit aici ca să ne rugăm pentru tine. Acum mă rog pentru tine. Crede și vei fi bine. Margie, ai credință în Dumnezeu, pentru că el poate vindeca diabetul și îți poate vindeca boala aceea de stomac.

Puneți-vă mâinile unii peste alții și rămâneți pentru un moment așa. Este aproape ora 11.00 și mulți dintre acești oameni trebuie să conducă până în Tennessee și în alte locuri. Ce ați văzut în seara aceasta? Ați văzut un om, sau L-ați văzut pe Isus?

Isus Își confirmă Cuvântul.

În timp ce ungerea este peste mine, îmi pun mâinile peste aceste batiste. Biblia spune că oamenii au luat batiste și prosoape care fuseseră atinse de trupul lui Pavel și le-au pus peste cei bolnavi, iar ei s-au vindecat. Aici sunt oameni care au fost morți și au înviat; sunt oameni care au avut accidente, dar sunt vindecați. O văd pe doamna Wilson, care până nu demult a avut tuberculoză. Medicii i-au mai dat doar câteva ore de viață, dar în seara aceasta, ea stă aici pe deplin sănătoasă. Și nu este doar ea, ci și ceilalți din jur: șchiopi, orbi, paralizați, din scaune cu roțile, etc., care stau aici ca niște trofee vii, pentru că Isus Hristos trăiește și este Același ieri, azi și în veci.

Bărbatul despre care am spus cu câțva timp în urmă și care a avut epilepsie timp de mulți ani, a fost odată într-o adunare, iar de atunci nu a mai avut nici o criză. El este unul din zecile de mii care dovedesc că El este Vindecătorul. Amin. El vindecă.

Nu vă tulburați, ci priviți spre Calvar cu o credință copilărească. Închideți ochii și uitați că sunteți în capela aceasta. Uitați că este cineva lângă voi, și priviți spre Isus.

Privește acum la Isus și privește.

Este scris în Cuvânt, aleluia!

Trebuie să privim și astfel trăim,

O, privește și trăiește, fratele meu, trăiește.

Privește acum la Isus și trăiește.

Este scris în Cuvânt, aleluia,

Trebuie doar să privești, și astfel trăiești.

Închideți-vă ochii pentru oameni; închideți-i pentru lucrurile din jurul vostru și priviți prin credință la Isus Hristos, Cel care a fost străpuns pentru fărădelegile voastre; prin rănile Lui ați fost tămăduiți.

Doamne Isuse, oamenii aceștia se roagă. Ei și-au pus mâinile unii peste alții, fiindcă ne dăm seama că stăm în prezența lui Isus Hristos cel Viu, în chipul Duhului Sfânt, care ne descoperă tainele inimilor noastre, ne face cunoscute dorințele noastre și ne făgăduiește că ni le va împlini dacă putem crede. Bărbații și femeile și-au pus mâinile unii peste alții și se roagă pentru că suntem cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; suntem frați și surori cu Isus Hristos.

Satan, te provocăm în Numele Domnului Isus. El este Sabia, El este Cel ce îndepărtează boala și îndoiala; El este Biruitorul, iar noi te provocăm în Numele lui Isus Hristos să ieși afară din acești oameni! Cuvântul lui Dumnezeu S-a manifestat. El taie împrejur, îndepărtează orice îndoială, ia boala și dă eliberare totală. Mă rog ca Duhul Sfânt să vină peste acești oameni și să le dea putere să creadă că prezența lui Isus Hristos cel Atotputernic este aici. Îngăduie aceasta, Doamne, fiindcă condamn fiecare boală, fiecare neputință și necredința, în Numele lui Isus Hristos. Fie ca Duhul Sfânt să onoreze ceea ce am spus, să pătrundă în fiecare colț al clădirii și să elibereze fiecare persoană prin prezența Sa sfântă. Ridicați-vă mâinile și lăudați-L, fiindcă vă declar vindecați în Numele lui Isus. Amin.

- Amin -